ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
24
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 40 (94)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΠΙ ΤΗ ΠΡΟΟΨΕΙ ΤΩΝ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Εὑρισκόμεθα, λοιπόν, εἰς τὰ πρόθυρα ἐκλογῶν. Τὴν 21ην Ἀπριλίου πρόκειται ὡς γνωστὸν νὰ διενεργηθοῦν ἐκλογαὶ εἰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ κράτους πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ 1)3 τῶν Γερουσιαστῶν. (Μεταξὺ τῶν περιφερειῶν αὐτῶν, εἰς ἃς θὰ γίνῃ ἀνανέωσις τῶν Γερουσιαστῶν, συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ Χαλκιδική).

Κίνησις, λοιπόν, δρᾶσις ὀργασμὸς εἰς τὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον, διὰ νὰ κερδιθοῦν αἱ 31 αὐταὶ Γερουσιαστικαὶ ἕδραι. Ἀρχηγοί, ὑπαρχηγοί, παράγοντες, παραγοντίσκοι, ὅλοι ἐτέθησαν **ἀπὸ τώρα** εἰς πυρετώδη κίνησιν. Καὶ κανεὶς δὲν παύῃ νὰ αἰσιοδοξῇ, νὰ ἐλπίζῃ καὶ νὰ κάμῃ τοὺς λογαριασμούς του—πολλὰς φοράς, μάλιστα, χωρὶς τὸν ξενοδόχο—λαό.

Ἄλλοι φιλοδοξοῦν νὰ ὑποδείξουν αὐτοὶ τοὺς **«ἐκλεκτοὺς»** τοῦ τόπου των, ἄλλοι αὐταπατῶνται ὅτι οἱ ἴδιοι εἶναι οἱ **«ἐκλεκτοὶ καὶ ἱκανοὶ»** καί... **αὐτοθυσιάζονται εὐχαρίστως** προσφέροντες ἑαυτοὺς ὁλοκαύτωμα εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος των καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμπολιτῶν των ἤ καὶ μή. Ἄλλοι ἀπειλοῦν νὰ ἀποσχεσθοῦν ἀπὸ τὸ κόμμα—ἐὰν καὶ ἐφ' ὅσον δὲν χρισθοῦν ἀπ' αὐτὸ ὡς **«ἐκλεκτοὶ»**—νὰ χειραφετηθοῦν καὶ νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐκλογήν ἀνεξάρτητοι καὶ διὰ τῶν ἰδίων των μόνον δυνάμεων.

Μεγάλη ζύμωσις μεταξὺ τῶν παραγόντων καὶ τῶν δύο μεγάλων πολιτικῶν κομμάτων—τοῦ Βενιζελικοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀληθινὸς προεκλογικὸς ὀργασμὸς διατρέχει τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ νεῦρα ὅλης τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ τῶν ἐκλογέων.

Γλυκεὶα ἡ τιμή. Γλυκύτερη ἡ δόξα. Γλυκυτάτη ἡ ἐξασφάλησις τῆς ζωῆς ἐπὶ ἐννέα ὁλόκληρα ἔτη. Δι' αὐτὸ ὁ σκληρὸς ἀγών, δι' αὐτὸ ἡ πείσμων μάχη, δι' αὐτὸ ὁ τραχὺς καυγάς.

Θὰ ἀφήσωμεν ὅμως τοὺς παράγοντας καὶ τοὺς καυγάδες των καὶ θὰ κυττάξουμε πῶς πρόκειται—**πῶς πρέπει**—νὰ κρίνῃ ὁλαὸς τὴν ἐκλογὴν αὐτήν.

***

Οἱ Βενιζελικοὶ βαυκαλίζονται νίκες, δραματίζονται θριάμβους, ὀνειρεύονται τρόπαια, ἀκόμη καὶ τὴν κατάληψιν τῆς ἀρχῆς—κατὰ τὸν εὐθαρσὴν κηδεμονευόμενον «Ἀρχηγὸν» τοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος—ἐν ᾗ περιπτώσει αἱ γερουσιαστικαὶ αὐταὶ ἐκλογαὶ ἤθελον ἀποβῇ ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ.

Ὄνειρα, ἐλπίδες, νοσταλγίαι....

Ὁ λαὸς ὅμως ὁ ἑλληνικὸς δὲν παρεφρόνησε διὰ νὰ νοσταλγήσῃ τόσο σύντομα τὸ ἀλησμόνητον παρελθὸν τῆς **«ἀγνωριστοποιοῦ»** τετραετίας—τῆς τετραετίας τῆς ρεμούλας, τῆς κλεψιᾶς, τῆς καταστροφῆς καὶ κάθε κακοῦ συναπαντήματος.

Εἶναι τόσο πρόσφατον τὸν παρελθὸν αὐτὸ καὶ τόσον πλούσιο εἰς καταστροφάς, παρανομίας, δηώσεις. Εἶναι τόσο μεγάλη ἡ ἠθικὴ ἀντίθεσις τῶν δύο πολιτικῶν κόσμων καὶ τόσο νοήμων καὶ ἐνήμερος ὁ λαός....

Τὸ παρελθὸν ἀκριβῶς αὐτὸ χρησιμεύει ὡς κριτήριον τῶν κομμάτων καθὼς καὶ τῶν ἀνθρώπων· καὶ προκειμένου καὶ ὑπηρέτην νὰ προσλάβῃ κανεὶς εἰς τὸ σπίτι του, θὰ ἐξετάσῃ πρῶτον τὸ παρελθόν του.

Ἀλλ' οἱ Βενιζελικοὶ παθόντες ἐξαφνικὴν μαλάκυνσιν τοῦ πτωχοῦ ἐγκεφάλου των ἤρχισαν νὰ ἐλπίζουν καὶ νὰ πιστεύουν, ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατὸν νὰ ξεχάσῃ ὁ λαὸς ὅλας τὰς πρὸς τὴν πατρίδα μας... εὐεργεσίας των, νὰ νοσταλγήσῃ τὸ παρελθόν των καὶ νὰ θελήσῃ νὰ τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ἀρχὴν διὰ νὰ συνεχίσουν καὶ πάλιν τὴν πρὸς στιγμὴν διακοπεῖσαν.... ἀγαθοποιὸν δρᾶσιν των.

Δὲν θέλει ὁ Βενιζελισμὸς νὰ ἀναμετρήσῃ καὶ νὰ ἀναγνωρίσῃ τὰς εὐθύνας του διὰ τὸ σημερινὸν κατάντημα τῆς Ἑλλάδος. Δὲν θέλει, ὅμως, καὶ νὰ ἀναλογισθῇ τὶ ὑπὲρ τοῦ τόπου καὶ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἔπραξεν κατὰ τὸ διετὲς διάστημα τῆς ἀντιπολιτεύσεώς του, διὰ νὰ δικαιοῦται εὐμενοῦς κάπως κριτικῆς ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ. Ὁ Βενιζελισμὸς ὅμως καὶ τώρα—ὅπως καὶ πρῶτα, ὅπως καὶ πάντοτε, καὶ ὅταν εἶναι κυβέρνησις καὶ ὅταν εἶναι ἀντιπολίτευσις—ἀπεργάζεται τὴν καταστροφήν, τὸν ὄλεθρον, τὸν ἀφανισμὸν τῆς πατρίδος μας. Καὶ ἐπιλήσμων αὐτὸς τῶν πράξεων καὶ τῶν κατορθωμάτων του, νομίζει—πιστεύει πὼς καὶ ὁ λαὸς παραγράφει τὰς συμφοράς, ὅσας αὐτὸς ἐπεσώρευσεν ἐπὶ τῆς ράχεώς του.

Οὕτω ὅμως σκεπτόμενος καὶ ἐργαζόμενος ὁ Βενιζελισμός, στε εώνει ἀκλόνητα τὴν πτῶσιν του, τὸν θάνατόν του.

***

Ἡ ἔκβασις τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν δὲν πρόκειται, βέβαια, νὰ κρίνῃ τὴν θέσιν τῆς Κυβερνήσεως—παρ' ὅλον τὸν ἐπιτυχημένον δικολαβικὸν ἐλιγμὸν τοῦ ὑπὸ κηδεμονίαν «Ἀρχηγοῦ» τοῦ Ἐργατοαγροτικοῦ κόμματος.

Διότι ἡ κυβέρνησις σήμερον εἶναι ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε ἰσχυρὰ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρὸς αὐτὴν ἐξεδηλώθη πλειστάκης μέχρι τοῦδε διὰ τῶν κατὰ ἐπαρχίας διαφόρων ἀναπληρωματικῶν ἐκλογῶν, ὡς ἡ τῆς Καρυστίας, τῆς Παρναβίδος, τῆς Κερκύρας, τῶν Κυκλάδων, τῆς Ρεθύμνης καὶ τῆς Λακωνίας αἵτινες ἀπέδειξαν τρανώτατα καὶ ἀδιάψευστα τὴν λαϊκὴν δύναμιν τῆς Κυβερνήσεως.

Αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ἐπιτυχίαι τῆς κυβερνήσεως, αἱ τελευταῖαι αὐταὶ ἐκ μέρους τοῦ λαοῦ ἀναγνωρίσεις καὶ ἐπιβραβεύσεις τῶν προσπαθειῶν καὶ τῶν ἀγώνων τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως πείθουν ἀπολύτως καὶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν Γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς διὰ τῆς ψήφου του τῶν ἐκλογῶν αὐτῶν θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἀνορθωτικὴν, τὴν ἀναδημιουργικὴν προσπάθειαν τῆς Λαϊκῆς κυβερνήσεως.

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΚΑΤΕΧΟΔΙΟΝ...

Ὥστε θὰ φύγῃ μακρὰν τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Βενιζέλος; Ὥστε θὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τόσον στείραν καὶ τόσον ὀλεθρίαν διὰ τὴν χώραν μας «Πολιτικήν» του—ἔστω καὶ διὰ μικρὸν χρονικὸν διάστημα; Ὥστε σοβαρῶς, ἀπεφάσισεν ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν τόπον μας τῆς ὀχληρᾶς καὶ ἐπικινδύνου παρουσίας του, ἀναχωρῶν διὰ τὴν χώραν τῶν χρυσανθέμων καὶ τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου;

Νὰ τὸ ἴδωμεν καὶ πάλιν δὲν θὰ τὸ πιστεύσωμεν.... Τόση εἶναι ἡ ἀνακούφισις, ἡ χαρά, ἡ ἀγαλλίασίς μας καὶ ἐπὶ τῇ ἁπλῇ μόνον ἀναγγελίᾳ τῆς ἀπραγματοποιήτου αὐτῆς ἀποφάσεώς του.

Σκιρτᾶ ἀπὸ τὴν ἐλπίδα τῆς ἀπαλλαγῆς. ἀπὸ τὸν πόθον τοῦ λυτρωμοῦ, ἀπὸ τὴν σκέψιν τῆς ἀποτεινάξεως τοῦ διαρκοῦς καὶ φρικοῦ αὐτου ἐφιάλτου ἡ ψυχὴ κάθε ἕλληνος μὴ ὑπνωτισμένου ἀπὸ τὴν ἔντεχνον καὶ συστηματικὴν δημαγωγίαν τοῦ περιβάλλοντος τοῦ Αὐθέντου τῶν τεσσάρων «Ἀρχηγῶν».

Εὐχόμεθα ἀπὸ βάθους ψυχῆς νὰ πραγματοποιήσῃ τὸ ταχύτερον τὸ μακρυνὸν αὐτὸ ταξείδιον ὁ κ. Βενιζέλος, διὰ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ αὐτὸς καὶ οἱ ἐχθροί του καὶ οἱ φίλοι του καὶ ὁ τόπος.

Εὐχόμεθα εἰλικρινὰ κατευόδιον καὶ «οὔριον ἄνεμον» εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῶν «Ἀρχηγῶν».

Εὐχόμεθα..... ἀλλὰ ἡ ζωή του ἡ δρᾶσις του, τὰ ἔργα του δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ ἐλπίσωμεν πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαλλαγῇ ὁ τόπος μας τόσον ἀνώδυν ἀπὸ τὸν κακὸν αὐτὸν δαίμονά του.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΑΡΤΗΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Σάρτης εἰς σειρὰν ἐμπεριστατωμένων ἀνταποκρίσεών του—δημοσιευομένων ἀπὸ προχθὲς εἰς συνεχῆ φύλλα τῆς ἐφημερίδας μας (δεύτερα σελίς)—διεκριγουδεῖ, μὲ τὰ ζωντανώτερα χρώματα, τὴν οἰκτρὰν κατάστασιν τῆς κοινότητός του, καὶ τὴν οἰκροτέραν κρατικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἐγκατάλειψιν ταύτης.

Καὶ ἐλπὶς μὲν νὰ συγκινηθοῦν οἱ παχύδερμοι ἁρμόδιοι ἀπὸ τὴν ὠμὴν αὐτὴν περιγραφὴν τῶν δεινῶν καὶ τῆς δυστυχίας τοῦ λαοῦ τῆς Σάρτης, ἀσφαλῶς, δὲν ὑπάρχει. Δὲν θὰ ὑπάρξῃ, ὅμως, εἷς ἁρμόδιος νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸν ἐμπαιγμὸν ποὺ ὑφίστανται οἱ δυστυχεῖς αὐτοὶ ἀπὸ ἕναν ἀπατεῶνα ἐργολάβον, ὅστις ἀνέλαβε—ὑπὸ εὐνοϊκοτάτους ὅρους—τὴν κατασκευὴν τοῦ σχολείου των, ἐτσέπωσε τὰ χρήματα (110000) καὶ.... ᾤχετο ἀπιών;

Ὁ κ. πρόεδρος καταγγέλει εἰς τὴν σήμερινήν του ἀνταπόκρισιν ὡρισμένα—συγκεκριμένα πράγματα καθὼς καὶ τὴν ὀλιγωρίαν τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν: Ἡ κοινότης Σάρτης δηλαδή, ἐκ τοῦ ὑστερήματός της ἐξοικονόμησε περὶ τὰς 150.000 δραχ. διὰ τὴν οἰκοδόμησιν σχολικοῦ κτιρίου. Τὴν ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ, ἀνέλαβεν ὁ ἐργολάβος Π. Ἀντωνίου ὅστις, ὅμως, ὡς καταγγέλλει ὁ κ. Λουκάκης, δὲν ἐφάνει συνεπὴς εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του.

Καὶ οἱ Σαρτινοὶ ζητοῦν τώρα ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν κρατικὴν ὑπηρεσίαν ἢ νὰ κηρύξῃ ἔκπτωτον τὸν ἐργολάβον (ἐπιβάλουσα φυσικὰ εἰς αὐτὸν τὰς νομίμους κυρώσεις) καὶ νὰ συνεχίσῃ ἡ κοινότης τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου ἢ νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ νὰ τὸ τελειώσῃ—ὡς ἔχει ὑποχρέωσιν.

Τί τοῦτο δικαιότερον καὶ λογικώτερον;

Ὅμως ἡ ἁρμοδία κρατικὴ ὑπηρεσία **ἐπιπλήττει** τοὺς παραπονουμένους κατοίκους διὰ τὴν..... **ἐνόχλησιν** ἐνοχῆς καὶ τοῦ... ἀξιοτίμου κ. ἐργολάβου.

Ἡ εὐθύνη, ὅμως, ὅλης αὐτῆς τῆς ἀκαταστασίας βαρύνει κυρίως τὸν μηχανικὸν τῆς ὑπηρεσίας Σχολικῶν κτιρίων.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Ποῖος θὰ ἐλέγξῃ τὸν ὑπεύθυνον αὐτὸν μηχανικόν;

ΥΠΟΠΤΟΣ ΣΙΓΗ

Οὔτε καὶ ἐς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἐντύπου χάρτου του ὁ.... ἰδεολόγος «νεανιστὴς» τῆς συναδέλφου δὲν ἔκαμε λόγον περὶ τῶν κατὰ καιροὺς «μόνον ἐκλεκτῶν τέκνων τῆς Χαλκιδικῆς», τῶν δικαιουμένων—λόγῳ τῆς ἀστρικῆς συγγενείας των πρὸς τὸν τόπον μας—νὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς εἰς τὴν Γερουσίαν.

Τί νὰ συμβαίνῃ ἄρά γε; Διατὶ ἡ τόση ἰχθυϊκὴ σιγὴ τοῦ τόσον ἀθυροστόμου ἐκδότου τῆς συναδέλφου; Πῶς ἡ τόση περίσκεψις τοῦ αἰωνίως καὶ ἀπὸ συστήματος ἀνοητένοντος χημικοῦ; Πρὸς τὶ ἡ ἐπιφυλακὴ αὐτή;

Νὰ πρόκειται ἆρά γε περὶ... ἀνακαλύψεως νέων... ἐκλεκτῶν;

Ἂς ἐντείνῃ, λοιπόν, ψυχραιμα καὶ θαρραλέα τὴν «ἐκ τῶν κάτω πίεσίν» του ὁ ρηξικέλευθος «νεανιστής», διὰ νὰ..... ἀνυψωθοῦν καὶ οἱ «νέοι» αὐτοὶ μέχρι τῶν στηλῶν τῆς «Χαλκιδικῆς».

Ἀγωνιῶμεν νὰ τοὺς γνωρίσωμεν καὶ ἡμεῖς ἴσως καὶ πεισθῶμεν τὴν φορὰν αὐτὴν περὶ τῆς ἀξίας καὶ ἐκλεκτότητος αὐτῶν, καθὼς καὶ περὶ τῆς ἀξίας τῆς ἐκλεκτικότητος τοῦ... «ἐκδότου».

Η ΟΔΟΣ ΒΡΑΣΤΩΝ--ΠΛΑΝΩΝ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἔχει ἀναγραφεῖ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ΕΤΕΟΧ πίστωσις δραχμῶν 400.000 διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν Πολυγύρου—Ὁρμυλίας, Πολυγύρου—Βραστῶν — Πλανῶν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν τελείως ἀποξενωμένων αὐτῶν χωρίων ἤλπισαν πρὸς στιγμὴν ὅτι θὰ συνδεθοῦν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τέλους μὲ τὰ πλησιέστερά των χωρία κα θὰ γνωρίσουν καὶ αὐτοὶ τὰ ἀγαθὰ τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ.

Αἱ συνεχεῖς ἀναβολαὶ ὅμως τῆς ἐνάρξεως τῶν ὁδῶν τούτων ἔκοψαν καὶ πάλιν τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τῶν ἀφελῶν χωρικῶν.

Δὲν ἠμποροῦμεν, βέβαια, νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἡ ἀναγραφὴ τῶν κονδυλίων αὐτῶν γίνεται πρὸς ἐμπαιγμὸν καὶ «τυφλοπάνιασμα» τοῦ λαοῦ. Πλὴν ὅμως τὸ σύστημα τῶν διαρκῶν αὐτῶν ἀναβολῶν δὲν τιμᾷ, νομίζομεν, τὰς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ὁ κ. Νομάρχης ἂς ἐπιληφθῇ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ ἂς ὑποχρεώσῃ τοὺς ὑπευθύνους ἐργολάβους νὰ ἀρχίσουν ἀμέσως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων αὐτῶν.

ΚΑΙ Η ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Εἰς τὸν ἴδιον προϋπολογισμὸν τοῦ ΕΤΕΟΧ καὶ κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ἀνεγράφει πίστωσις 300000 δραχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τμημάτων τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ Καλλικρατείας—Μουδανιῶν.

Καὶ ἡ ἔναρξις ὅμως αὐτῆς ἠκολούθησε τὴν ἰδίαν τακτικὴν τῶν ἀναβολῶν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν συνοικισμῶν ἐκεῖ κάτω πνίγονται, κυριολεκτικῶς, εἰς τὴν λάσπην.

Τώρα ποὺ ὁ καιρὸς ἑτράπει πρὸς τὸ καλύτερον πρέπει ἀνυπερθέτως νὰ ἀρχίσῃ ἡ κατασκευὴ καὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης. Δικαιολογία δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χωρέσῃ ἄλλη, ἀφοῦ καὶ τὰ χρήματα ὑπάρχουν καὶ ὅλαι αἱ τεχνικαὶ καὶ τυπικαὶ διατυπώσεις ἔχουν γίνει καὶ ὁ καιρὸς εἶναι θαυμάσιος

Ὁ κ. Νομάρχης τοῦ ὁποίου τὸ ὑπὲρ τοῦ τόπου ἐνδιαφέρον εἶναι ἀναμφισβήτητον, πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇ σοβαρώτερον διὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ νὰ ἀξιώσῃ ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον ἐργολάβον τὴν ἄμεσον καὶ ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας ἐκτέλεσιν τῶν ὁδῶν αὐτῶν.

ΔΙΑ ΝΑ ΠΑΡΑΣΤΗΣΗ ΤΟ ΘΗΡΙΟΝ

Λάβρως ἐπιτίθεται ἡ συνάδελφος καὶ κατὰ τοῦ κ. Δημάρχου Πολυγύρου—τέως φίλου της καὶ αὐτοῦ.

Καὶ τοῦτο ὄχι διὰ νὰ κατακρίνῃ τὴν πολιτείαν του καὶ τὸ ἔργον του—τοιοῦτο πρᾶγμα δὲν ἐπιχειρεῖ νὰ κάμῃ εἰς τὴν ἀνίδεον κοὶ κοῦφον κριτικήν της—ἀλλὰ μόνον καιμόνονδιὰ νὰ παραστήσῃ τὸ θηρίον καὶ νὰ δείξῃ τὸ πολεμικόν της μένος.

Ποῦ εἶσαι καϋμένε Δὸν Κιχῶτε διὰ νὰ θαυμάσῃς καὶ ζηλεύσῃς τοὺς μιμητὰς—σωσιας σου!!...

ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΗΣ "ΦΩΝΗΣ"

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΑΙ ΜΕΛΟΝΤΙΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ

11ον Τοῦ Συνεργάτου μας κ. ΚαΡ

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΟΡΜΥΛΙΑΣ

Γιὰ τὴν Ὁρμύλια θὰ μποροῦσαν νὰ λεχθοῦν ὅσα πάνω-κάτω λέχθηκαν καὶ γιὰ τὴν Νικήτη. Ὄχι, βέβαια, νιὰ τὴν ἄμεση ἀνάγκη μεταφορᾶς της σ' ἄλλο καλύτερο καὶ εὐρυχορώτερο μέρος, ἀλλὰ γιὰ τὴν ρυμοτομική της ἀρυθμία, ἀκαταστασία καὶ τσαπατσουλιά.

Δὲν πιστεύω νὰ μὲ παραξηγήσουν οἱ ἔξυποι καὶ προοδευτικοὶ Ὁρμυλιῶτες γιὰ τὶς γραμμές μου αὐτές. Γιατὶ δὲν φταῖνε ἄλλως τε, αὐτοὶ γιὰ τὴν βασιλεύουσα στὸ χωριό των ρυμοτομικὴ ἀναρχία (καὶ ἀπὸ πιὸ Ἑλληνικὸ χωριὸ λείπει ἡ ἀναρχία αὐτή;), μὰ καὶ γιατὶ ἡ ἀνάγκη ποὺ μὲ σπρώχνει νὰ γράψω τὴν ἀλήθεια αὐτὴ εἶναι ἡ **«ἀλήθεια»**, ἡ πραγματικὴ καὶ εἰλικρινὴς ἀγάπη καὶ ὁ πόθος νὰ δῶ σύντομα ***τακτοποιημένο*** καὶ συγχρονισμένο—ὅπως τ' ἀξίζει—τὸ μεγάλο, πλούσιο καὶ προοδευτικὸ αὐτὸ χωριό.

Σήμερα μ' ὅλον ὅτι βρίσκεται στὸν κόμπο, ἔχει τὰ σπίτια της—ἄλλα μεγάλα, ὄμορφα, δίπατα κι' ἄλλα γεωργικά, ὅλα ὅμως περιποιημένα καὶ καθαρὰ—μαζεμένα, στριμωγμένα τῶνα πάνω στ' ἄλλο σὰν θημωνιὰ σταριοῦ. Ἔτσι καὶ δείχνεται στὸν ἐπισκέπτη της μικρότερη ἀπ' ὅτι εἶναι (χάνει δηλαδὴ σὲ θεαματικότητα) καὶ ζημιώνεται ὑγιεινὰ καὶ καλλαισθητικά. Νὰ π. χ. ἡ ὡραία της ἐκκλησία χάνεται μέσα στὰ στενοσόκακα, κρυμένη-στοιβαγμένη κι' αὐτὴ στὸ σωρὸ τὰ σπίτια. Καὶ ἡ πλατεία της μοιάζει σὰν αὐλὴ παλιοῦ ἀρχοντικοῦ κι' ὄχι σὰν πλατεία μεγάλου καὶ πλούσιου χωριοῦ.

Ὅλα αὐτὰ πρέπει νὰ φροντίσουν νὰ τὰ τακτοποιήσουν οἱ προοδευτικοὶ Ὁρμυλιῶτες γιατὶ τὸ χωριό των—ὅπως κι' αὐτοὶ οἱ ἴδιοι—ἀξίζει καλύτερη τύχη. Ἂς μὴ τοὺς φοβίζουν οἱ πολλὲς δυσκολίες. Ὅλες ὑπερπηδοῦνται σιγὰ-σιγά, φτάνει νὰ ὑπάρχη ὄρεξις καὶ θέλησις. Ὅταν ὑπάρχουν αὐτὲς οἱ δύο προϋποθέσεις ὅλα γίνονται. Ἀπόφασις, λοιπόν, μονάχα καὶ θέλησις χρειάζεται καὶ γιατό.

Τὸ δραστήριο κοινοτικὸ Συμβούλιο νὰ μὴ διστάση. Ἂς θέση ὡς πρόγραμμά του τὴν διάνοιξιν τῆς κεντρικῆς πλατείας κι' ἄς ζητήση ἀπὸ τὶς ἁρμόδιες μηχανικὲς ὑπηρεσίες τῆς Νομαρχίας τὴν σύνταξιν ἑνὸς ρυμοτομικοῦ σχεδίου τῶν κεντρικωτέρων, τοὐλάχιστον, δρόμων. Ὅταν αὐτὰ τὰ ἀπαραίτητα προκαταρτικὰ γίνουν, τότε σιγὰ-σιγά, χρόνο μὲ τὸ χρόνο θὰ διορθωθοῦν τὰ σημερινὰ χάλια, ἡ σημερινὴ ἀκαταστασία. Ἡ κοινότητα ἄλλως τε Ὁρμυλίας εἶναι μία ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες τῆς Χαλκιδικῆς, ἔχει δὲ καθῶς πληροφοροῦμαι καὶ καλὰ ἀποθεματικὰ κεφάλαια τὸ ταμεῖον της.

Ἐμπρός, λοιπόν, νὰ ἀλλάξη ὄψιν, νὰ πετάξη τὸ τούρκικο «στενορήμι», νὰ συγχρονιστῆ. Τὸ κοινοτικὸ συμβούλιο ἄς δώση τὸ σύνθημα. Τίποτε δὲν εἶναι δύσκολο ὅταν ὑπάρχει θέλησις καὶ χρῆμα. Καὶ τὰ δύο αὐτὰ ὑπάρχουν πλουσιοπάροχα στὴν Ὁρμύλια.

Ἄλλες ζωτικὲς καὶ ἐπείγουσες ἀνάγκες τοῦ χωριοῦ ποῦ φαίνονται πὼς σύντομα θὰ διορθωθοῦν εἶναι:

—1) Ὕδρευσις.

Ἡ Ὁρμύλια πάντα εἶχε λειψὸ πόσιμο νερό, καὶ πάντα ὑπόφερε ἀπὸ τὴν ἔλλειψη αὐτή, μετὰ τοὺς σεισμοὺς ὅμως τοῦ 1932 ἡ κατάστασις τραγικοποιήθηκε. Ἡ κυβέρνησις ὅμως ἔσπευσεν ἀμέσως νὰ συνδράμη τὴν κοινότητα καὶ ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσίν της διὰ τὴν ὕδρευσιν 150.000 δραχ..

Ἐπίσης τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας διέθεσεν ἄλλες 6.500 διὰ νὰ γίνη μία διακλάδωσις καὶ διὰ τὸ σχολεῖον. Ἡ ΔΚΜ ποὺ ἀνέλαβε τὴν ὕδρευσιν ὅλων τῶν σεισμοπλήκτων χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς ἄρχισε κι' ἐδῶ τὰς ἐργασίας καὶ ἴσως νὰ εἶχε τελειώση ἡ ὕδρευσις, ἄν δὲν παρετείνετο τόσο πολὺ ἡ τελευταία κακοκαιρία.

Μόλις σιάξη, ὅμως, λίγο, ὁ καιρὸς οἱ ἐργασίες θὰ ξαναρχίσουν καὶ ἐλπίζεται μέχρι τέλους Μαρτίου νὰ ἔχει τελειώση ὁλοκληρωτικὰ ἡ ὕδρευσις (ὑδραγωγεῖο καὶ ἐσωτερικὴ διακλάδωσις). Ἔτσι θὰ ἀπαλλαγῆ ἡ Ὁρμύλια ἀπὸ τὸν τρομερὸ ἐφιάλτη τῆς λειψυδρίας καὶ θ' ἀποκτήση ἕνα τέλειο σύστημα ὑδρεύσεως.

Μιὰ παρατήρησι μονάχα θὰ παρακαλέσω νὰ μοῦ ἐπιτραπῆ νὰ κάμω. Νὰ τοποθετηθοῦν μέσα στὸ χωριὸ ἐπαρκεῖς βρύσες γιὰ νὰ μὴ δυσκολεύεται ὁ κόσμος [μιὰ καὶ τὸ νερὸ θὰ εἶναι ἀρκετό] Τὸ γράφω αὐτὸ γιατὶ ἄκουσα κάτι παράπονα ἀπὸ μερικοὺς χωρικοὺς πὼς δὲν θὰ βάλουν βρύσες στὶς ἀπόμερες συνοικίες.

Αὐτὲς οἱ τσιγγουνιὲς πρέπει νὰ λείψουν, γιατὶ αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν γίνονται κάθε μέρα. Σὲ τέτοια σπουδαῖα κοινωφελῆ ἔργα ποὺ τρομάζουν νὰ γίνουν δὲν ἐπιτρέπονται ἀνόητες τσιγγουνιὲς γιὰ νὰ οἰκονομηθοῦν 4-5 χιλιάδες. Ἀνοησία καὶ ἔγκλημα θὰ ἦταν μιὰ τέτοια ἀπόφασις τοῦ κοινοτικοῦ συμβουλίου ἢ τῆς ΔΚΜ.

—Τὸ Σχολεῖο.

Γιὰ τὸ Σχολεῖο ἡ κυβέρνησις διέθεσεν 25.000 δραχμῶν, καθῶς μὲ ἐβεβαίωσαν οἱ κάτοικοι, δὲν ἔπαθε καὶ μεγάλες ζημίες ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς καὶ πιστεύουν πὼς οἱ 25 αὐτὲς χιλιάδες θὰ ἐπαρκέσουν γιὰ τὴν ἐπισκευή του.

—3) Ἡ Συγκοινωνία.

Πρόβλημα, ἀνάγκη ζωτική, ἐπιτακτικὴ καὶ ἐπείγουσα εἶναι καὶ γιὰ τὴν Ὁρμύλια ἡ Συγκοινωνία.

Συγκοινωνεῖ σήμερα μὲ τὸν Πολύγυρο καὶ τὰ ἄλλα πρὸς τὰ κάτω χωριὰ μὲ χωραφόδρομους

Τὸ ΕΤΕΟΧ στὸν περσινό του προϋπολογισμὸ εἶχε ἀναγράψει γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς μια καλούτσικη πίστωσι ἀπὸ 400.000. Προεκηρύχθησαν οἱ σχετικὲς δημοπρασίες, ἀλλὰ γιὰ διαφόρους λόγους [τεχνικοὺς καὶ ὑπηρεσιακοὺς - γραφειοκρατικοὺς] δὲν κατορθώθη νὰ γίνη γρήγορα τελειωτικὴ κατακύρωσις, ἡ ὁποία ἔγινε μόλις πρὸ μηνός.

Ἂς ἐλπίσουμε πὼς τώρα τὴν ἄνοιξι θὰ ἀρχίσουν οἱ ἐργασίες. Ὁ δρόμος αὐτὸς εἶναι μεγάλη ἀνάγκη νὰ ἀποπερατωθῆ—νὰ γίνη δηλαδὴ τῆς προκοπῆς—τὸ συντομώτερο, γιατὶ πρόκειται νὰ ἐξυπηρετήση μιὰ ἀπὸ τὶς πλουσιώτερες ἐπαρχίες τῆς Χαλκιδικῆς. Ὁ κ. Νομάρχης, πιστεύουμεν πὼς δὲν θὰ παραλείψη νὰ ὑπενθυμήση εἰς τὸν ἀναλοβόντα τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ ταύτης ἐργολάβον τὴν ἀνάγκη τῆς ἀμέσου κατασκευῆς αὐτῆς.

Τοῦτο θὰ ἦτο ἡ μεγαλυτέρα καὶ σπουδαιοτέρα ἐξυπηρέτησίς του πρὸς τὴν ΝΑ΄ πλευρὰν τῆς Χαλκιδικῆς.

Σπουδαία ἀνάγκη, ὄχι τόσον γιὰ τὴν Ὁρμύλια ὅσο γιὰ τὰ πρὸς τὰ κάτω αὐτῆς χωριὰ εἶναι ἡ κατασκευὴ γεφύρας ἐπὶ τοῦ Χαβρία ποταμοῦ [Ὁρμυλιώτικος]. Αὐτὸ βέβαια εἶναι μεγάλο καὶ πολυδάπανο ἔργο, εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο καὶ πρέπει τὸ κράτος νὰ τ' ἀποφασίση. Ἂς ψηφίση ἕνα γενναῖο κονδύλιο καὶ ἄς ζητήση καὶ τὴν ἐγίσυνση ὅλων τῶν κοινοτήτων τῆς ΝΑ΄ πλευρᾶς τῆς Χαλκιδικῆς. Ἡ ἐξυπηρέτησις ποὺ θὰ προσφέρη ἡ κατασκευὴ τῆς γεφύρας αὐτῆς στοὺς κατοίκους θὰ εἶναι τόση, ὥστε νὰ δικαιολογεῖται κάθε δαπάνη.

—4) Ἡ Ἐλονοσία

Μιὰ μάστιγα—σωστὸς Μηνώταυρος ὅλης τῆς Ἑλλάδος—ποὺ τυραννεῖ καὶ δεκατίζει καὶ τὴν Ὁρμύλια ὅπως καὶ πολλὰ ἄλλα χωριὰ τῆς Χαλκιδικῆς εἶναι ἡ ἐλονοσία.

Φυβερὴ καὶ τρομερὴ ἀρρώστεια ποὺ ποτὲ μας ἡμεῖς οἱ ἕλληνες δὲν τὴν πήραμε στὰ σοβαρὰ γιὰ νὰ τὴν καταπολεμήσουμε συστηματικὰ καὶ στὴν ἑστία της—τὰ ἕλη. Παρ' ὅλα τὰ ἀνθελονοσιακὰ κρατικὰ συνεργεία (ὑπηρεσίας γιὰ τὴν ἐξοικονόμηση μερικῶν «ἡμετέρων») καὶ τὶς ἐπιδεικτικὲς—ἀλλ' ἀνώφελες—κρατικὲς φροντίδες, ἡ ἐλονοσία τυραννεῖ τὸ ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, διότι καμιὰ πραγματικὴ φροντίδα καὶ καταπολέμησις δὲν ἔγινε ὡς τώρα. Λόγια μονάχα, ὑπηρεσίες, ἔξοδα καὶ ἀποτέλεσμα μηδέν. Οὔτε κινίνο δὲν δίδεται εἰς τὰς πτωχὰς οἰκογενείας, ἐνῶ αὐτὸ θάπρεπε νὰ τὸ πέρνουν οἱ ἀγροτικοὶ πληθυσμοὶ μὲ τὴ χούφτα, ἀφοῦ μάλιστα τὸ κράτος τὸ χαρηγῆ δωρεάν. Φαίνεται ὅμως κι' δῶ πῶς ***«κάποιο λάκκο θάχη ἡ φάβα»***....τὸ ἀπὸ τὸ κράτος χορηγούμενον καί, ἀντὶ νὰ πηγαίνη στὸ λαὸ γιὰ τὸν ὁποῖο προορίζεται, πηγαίνη φαίνεται στὰ ....ἐμπορικά. Ἔτσι καὶ τὸ κράτος κλέβεται καὶ οἱ φτωχοὶ χωρικοὶ καταστρέφονται ὑγιεινῶς καὶ οἰκονομικῶς (γιατὶ ἕνας ἄρρωστος ποτὲ δὲν μπορεῖ νὰ δουλέψη)

Τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς τῆς κινίνης νὰ ρυθμισθῆ καλλίτερα γιὰ νὰ περιοριστῆ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο ἡ κλεψιά. Γενικώτερα τὸ ζήτημα τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἐλονοσίας πρέπει νὰ ἀπασχολήση ζωντανώτερα καὶ εἰλικρινέστερα τὴν Κυβέρνησιν. ***Καταπολέμησις τῆς ἐλονοσίας, ἴσον εὐημερία καὶ ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος.***

Στὴν Ὁρμύλια ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φυσικὰ ἕλη ποὺ δημιουργεῖ ὁ Χαβρίας ὑπάρχουν καὶ ***τεχνικὰ ἕλη,*** αὐτὰ ποὺ φκιάνουν οἱ κεραμοποιοί. Ἀνοίγουν λάκκους γιὰ νὰ πάρουν χῶμα διὰ τὴν κατασκευὴν κεράμων καὶ τούβλων καὶ τοὺς λάκκους αὐτοὺς τοὺς ἀφήνουν ἀκάλυπτους. Καὶ τὰ ἕλη αὐτὰ δὲν εἶναι ἀκινδυνέστερα τῶν ἄλλων. Ἡ κοινότης δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐπιτρέψη αὐτό. Πρέπει νὰ ὑποχρεώση (καὶ νὰ ὑποχρεώνη καὶ ἀπὸ δῶ καὶ πέρα) τοὺς κεραμοποιοὺς νὰ καλύπτουν καλὰ τοὺς λάκκους αὐτούς. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ θέση τώρα ἀμέσως εἰς ἐφαρμογὴν ἡ κοινότης νὰ διαθέση μάλιστα ἐν ἀνάγκη καὶ προσωπικὴν ἐργασίαν γιὰ νὰ καλύψη τοὺς λάκκους αὐτοὺς ποὺ δὲν εἶναι καὶ λίγοι οὔτε καὶ μικροί. Ἂς μὴν ἀνοίγουμε μόνοι μας τοὺς τάφους μας κι' ὕστερα φωνάζουμε πὼς τὸ κράτος μᾶς ἐγκατέλειψε καὶ δὲν φροντίζει γιὰ μᾶς. Ἀπὸ κάτι τέτοια ***«μικροπράγματα»*** κρίνεται ἡ ζωή μας πάντοτε. Οἱ λάκκοι λοιπόν, αὐτοὶ πρέπει χωρὶς ἄλλο νὰ σκεπαστοῦν φέτος. Καὶ τὸ κράτος—πάλιν μὲ τὴν συνδρομὴν τῶν κατοίκων καὶ τὶς κοινότητος—ἄς φροντίση νὰ ἀπαλλάξη τὰ ἄλλα—τὰ φυσικὰ ὅπως τάπαμε—ἕλη. Ἀπὸ τὴν ἀποξήρανση τῶν ἑλῶν ἐξαρτᾶται ἡ πρόοδος τῆς Ὁρμυλίας.

Ἐπίσης χρειάζεται νὰ γίνη διαρρύθμισις τῆς κοίτης τοῦ Χαβρία, ὁ ὁποῖος κατακλύζει κάθε χρόνον τεράστιες ἐκτάσεις καλλιεργησίμου γῆς. Ἀλλὰ γιὰ τὴ δουλειὰ αὐτὴ χρειάζονται πάρα πολλὰ ἔξοδα κι' ἔτσι ἄς μὴ κάνουμε καλύτερα εὐρύτερο λόγο.

Ἄλλες ἀνάγκες τῆς Ὁρμυλίας εἶναι ἡ λιθόστρωσις τῶν δρόμων της καὶ ἡ δημιουργία πάρκων, ὄχι ἔξω ἀπὸ τὸ τὸ χωριὸ—σὰν αὐτὰ ποὺ ἔφκιασαν πρὸς τὸν δρόμον τοῦ Πολυνύρου—ἀλλὰ μέσα στὴν καρδιά. Ἡ ἐξοχὴ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ πάρκα· εἶναι ὅλη ἕνα πελώριο πάρκο.

ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΑΡΤΗΣ

ΑΙ ΠΟΛΛΑΠΛΑΙ ΚΑΙ ΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΚΡΑΤ. ΣΤΟΡΓΗΣ

Τοῦ κ. ΑΝΕΣΤΗ ΛΟΥΚΑΚΗ
Προέδρου τῆς Κοιν ήτος

3ον

—Τὸ Σχολεῖον

Ἐκεῖνο διὰ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ἤρκουν αἱ στῆλαι τῆς «Φωνῆς» τὴν κατάστασίν του νὰ διατραγουδήσουν καὶ τὰς διὰ τὴν ἀνέγερσίν του ἐνεργείας μας νὰ ἀπαριθμήσουν εἶναι τὸ ἀνεγειρόμενον, διτάξιον τύπου. διδακτήριόν μας. Διὰ τὴν στέγασιν τῶν μαθητῶν τοῦ σχολείου μας ἤρχισεν ἀνεγειρόμενον κατὰ τὸ 1930 τὸ ὡς ἄνω διδακτήριον, τὸ ὁποῖον εἶχε τὴν σκληρὰν μοίραν νὰ εἶναι διὰ πάντα, νομίζομεν, ***ἀνεγειρόμενον.*** Βεβαίως τὴν ἀλήθειαν δὲν δυναμεθα νὰ διαστρεβλώσωμεν. Τὸ κριάς ἐφάνη ὁπωσδήποτε ἀρωγόν. Ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα ὅμως καὶ τὴν τακτικὴν τῶν ἁρμοδίων ἤτοι τοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν Σχολείων Χαλκιδικῆς, τῆς Υ.Σ.Κ. καὶ τοῦ ΕΔΣΧ ***νὰ μὴ στιγματίσωμεν.*** Ἴσως κείμενοι νόμοι καὶ τύποι νά..... ὑπαγορεύσουν τὴν τακτικὴν ταύτην, πλὴν ὅμως, τὴν τόσην ἀδιαφορίαν, τὴν τοιαύτην ἐπιφυλακτικότητα καὶ ὑποχωρητικότητα δὲν δυνάμεθα παρὰ ἢ ἀδυναμίαν ἢ δὶν γνωρίζομεν πῶς νὰ χαρακτηρίσωμεν. Ἡμεῖς δυστυχῶς πάθαμε ὅτι ἀκριβῶς λέει ἡ λαϊκὴ παροιμοίωση: ***«Ἤπιασα ἕνα δαίμονα. Φέρ' τον ἐδῶ! δὲν ἔρχεται. Ἄφησέ τον. Δὲν μ' ἀφίνει.»*** Τοῦτο ἀκριβῶς πάθαμε. Μπλέξαμε μ' ἄλλα λόγια καὶ Κύριος γινώσκει ἂν καὶ πότε θὰ ξεμπλέξουμε.

Τὸ διτάξιον διδακτήριό μας ἀνέλαβε νὰ ἀνεγείρη κατόπιν δημοπρασίας μειοδοτικῆς ὁ ἐργολάβος Παν. Ἀντωνίου, κατοικῶν εἰς Ἅγιον Νικόλαον, ἀντὶ 119 χιλ. δραχ. ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: α) Νὰ παρασχωμεν λίθους, ἄμμον, ἄσβεστον, νερό, χονδρόξυλα ἐν καὶ β) αὐτὸς νὰ κάμη τοιχοποιΐαν, στέγην μὲ δικά του κερσμίδια μόνοι καὶ τελείαν ἀποπερατωσιν τῆς μιᾶς αἰθούσης τοῦ γραφείου τῆς σάλας καὶ τῆς σκάλας. Ἔχει ἤδη λάβει ἀπὸ τὸ σχολικὸν ταμεῖον μας 110.000 δραχμάς.

Τί ἔχει δὲ κάμει μέχρι τοῦδε καὶ κατόπιν αἵματη ὧν ἀγώνων μας; Ἔχει κατασκευάσει τὸ ἥμισυ τοῦ ταβανιοῦ καὶ ἔχει στείλει ἐξ Ἁγίου Νικολάου τὰ κουφώματα ὃ παραθύρων καὶ μιᾶς ἐσώπορσας. Ἡ ὅλη του ἐργασία δὲν ὑπερβαίνει κατὰ πληροφορίας ἐμπείρων τεχνητῶν τὰς 60 χιλ. δραχμάς. Κάτι ἀκατάλληλα δὲ ὑλικά!!. Ἀφοῦ τὸ ταβάνι εἶναι καταεσχισμένο διότι τὰ πρὸς τοῦτο σανίδια ἔχουσι τέτοιο πάχος ὥστε κ ταντοῦν διαφανῆ!Καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ διδακτηρίου μας μᾶς ἐπεσκέφθη τρεῖς φορὰς ἐρχόμενος καὶ ἀπερχόμενος τὴν ἰδίαν ἡμέραν.

Ἐπανειλλημένως ἐγράψαμεν ἀνεφέρθημεν, ὁ μηχανικὸς ὅμως τῆς Υ.Σ.Κ. ἐπέπληξεν τὴν σχολικὴν ἐφορείαν, λέγων ὅτι πολὺ ἐνοχλεῖ τὰ γραφεῖα τῆς τε Υ.Σ.Κ. καὶ τοῦ κ. Ἐπιθεωρητοῦ διὰ τῶν ἀναφορῶν τῶν ἀφορουσῶν τὸ διδακτήριον.

Σημειωτέον ὅτι μίαν φορὰν ἐπιθεωρήθη ἡ ἐργασία ὑπὸ τοῦ κ. μηχανικοῦ καὶ κατ' ἐκείνην ἄψε σβύσε. Μᾶς ὑπεσχέθησαν ὅτι θὰ ἐλογαριάζετο αἱ δαπάναι καὶ θὰ ὑπεχρεοῦτο ὁ ἐν λόγῳ ἐργολάβος νὰ συμπληρώση τὰ ὀφειλόμενα καὶ θὰ τὸν ἐκήρυττον ἔκπτωτον διὰ τὴν ἀδιαφορίαν του, διὰ τὴν ἀδράνειάν του καὶ διὰ τὴν τεχνικὴν καὶ ἐκ συστήματος ἀκαταστασίαν του.

Παρῆλθεν ἀπὸ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ κ. μηχανικοῦ ἐνάμισυ ἔτος ὁπότε ἦλθεν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ διδακτηρίου καὶ οὔτε εἰς ποῖον σημεῖον εὑρίσκονται αἱ δοσοληψίαι μας μὲ τὸν ἐργολάβον γνωρίζομεν. Ἂν καὶ ἐζητήσαμεν νὰ πληροφορηθῶμεν ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν οὐδὲ κἂν ἀπάντησιν ἐλάβομεν. Δὲν γνωρίζομεν δηλ. ἂν ὀφείλομεν εἰς τὸν ἐργολάβον ἢ μᾶς ὀφείλει αὐτός.

Εἰς τὸ σχολικὸν ταμεῖον μας εὑρίσκονται μερικὰ χρήματα ἅτινα θέλαμεν νὰ τὰ διαθέσουμε εἰς κατασκευὸς τὸν καλοῦ εν νὰ ἔλθη καὶ δὲν μᾶς ἀπαντᾶ κάν. Γράφομεν, ἀναφερόμεθα δὲν μᾶς ἀπαντοῦν. Οὔτε ὁ ἐργολάβος ἔρχεται, οὔτε καὶ ἡ ὑπηρεσία ἔχει τὴν ἰσχὺν νὰ τὸν τρομάξει· οὔτε ὅμως καὶ ἡμᾶς μᾶς ἀφήνουν νὰ προβῶμεν εἰς τὰς ἀναγκαιούσας εἰς τὸ διδακτήριόν μας ἐργασίας.

Καὶ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀποστέλωμεν τὰ παιδιά μας εἰς τὸ σχολεῖον. Εἰς ποῖον σχολεῖον κύριοι; Εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον;

Καὶ ἐρωτῶμεν τώρα πρέπει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία νὰ λάβη λίαν συντόμως τὰ μέτρα της; Πρέπει ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς νὰ ἐνδιαφερθῆ περισσότερον; Πρέπει ἡ ὑπηρεσία νὰ τὸν ἁρπάξη τὸν ἐργολάβον ἀπ' τ' ἀφτὶ ποὺ λέει ὁ λόγος καὶ νὰ τὸν πετάξη; Πρέπει τέλος πάντων νὰ φροντίσουν οὕτως ὥστε νὰ ἀποπερατωθῆ τὸ διδακτήριόν μας τάχιστα; Ἔγκλημα δὲν εἶναι κύριοι νὰ προσφέρωμεν θυσίας, προσωπικὴν ἐργασίαν ὑπέρμετρον, ἐράνους διενεργηθέντας εἰς Ἅγιον Ὄρος λίγα πολλὰ χρήματα Κοινοτικὰ καὶ ἑκατὸν δέκα χιλ. δραχ. εἰς τὸν ἐργολάβον μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ εἴδομεν τὸ σχολεῖον μας τὸ μόνον μέσον τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῶν παιδιῶν μας ἐν τῇ περατώσει του καὶ τῇ ἀποδόσει τῶν καρπῶν του, καὶ ***Ὑμεῖς*** νὰ ἀδιαφορεῖτε δι' τὰ ὅσα ἀνωτέρω; Δὲν φέρετε εὐθύ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ

ΝΕΩΝ ΜΟΥΔΑΝΙΩΝ

Φέρεται εἰς γνῶσιν τοῦ Κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς **3** Μαρτίου καὶ ἐφεξῆς ἑκάστην Κυριακὴν θὰ λαμβάνη χώραν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ εἰς ΝΕΑ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Οἱ ἔχοντες εἴδη πρὸς πώλησιν καὶ ἀνάγκην διὰ προμηθείας θὰ εὑρίσκουν τιμὰς Θεσσαλονίκης.

Ἡ Κοινότης Ν. Μουδανιῶν θὰ μεριμνήση διὰ πᾶσαν εὐκολίαν εἰς τὰς συναλλαγὰς τὴν ἄνετον διαμονὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν προσερχομένων.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

Ἐτησία συνδρομὴ δραχ. 75

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου.

Ἀριθμὸς 7281

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Πολυγύρου Ἀριστείδης Ἀνδρέα Τσανάκας.

Δηλοποιῶ ὅτι,

Ἐπισπεύσει τοῦ Βασιλείου Γ. Βασιλειάδου, ἐμπόρου κατοίκου Θεσσαλονίκης, δικαιουμένου λαμβάνειν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου του Φιλίππου Ι. Τσίγγα, κατοίκου Θεσσαλονίκης, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 21758 ἐνυποθήκου δανειστικοῦ συμβολαίου τοῦ Συμβολαιογράφου Θεσσαλονίκης, Σωτ. Β. Παπαδήμα, α) διὰ κεφάλαιον δραχμὰς 45000. β) διὰ τόκους τούτων μέχρι τῆς ἐπιταγῆς (4 Ἰανουαρίου 1932) δραχμὰς 11700, καὶ γ) δι' ἔξοδα ἐπιταγῆς ἐνγένει δραχμὰς 700 ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμὰς 57400 καὶ ταύτας πάσας νομιμοτόκως ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως, θέλει ἀναγκαστικῶς ἐκπλειστηριασθῆ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου τὴν 17 δεκάτην ἑβδόμην Μαρτίου ἐνεστῶτος ἔτους 1935 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρινῆς ὥρας ἐν Πολυγύρῳ τοῦ Δήμου Πολυγύρου καὶ ἐν τῇ προ τοῦ καφφενείου Ἰωάννου Σφυρῆ, πλατείᾳ, συνήθει τῶν πλειστηριασμῶν τόπῳ μία οἰκία του προρρηθέντος ὀφειλέτου, κειμένη ἐν Πολυγύρῳ κατὰ τὴν συνοικίαν «Καλαντζίδικα» διώροφος μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὴν καὶ πέριξ οἰκοπέδου καὶ λοιπῆς περιοχῆς, τῶν ἐν τῇ περιοχῇ δένδρων παντὸς εἴδους, ὅσων καὶ ἂν ὦσιν, παραρτημάτων καὶ παρακολουθημάτων ἐν γένει συνορεύουσα μετὰ τῆς περιοχῆς τῆς γύρωθεν μὲ δρόμον οἰκίαν καὶ περιοχὴν Ἰωάν. Βασιλάκη, Μάνθη Ρόκου, κῆπον Γ. Συργιάννη καὶ οἰκίαν καὶ περιοχὴν Αἰκατ. χήρας Ι. Τσίγγα, ἐκτιμηθεῖσα δὲ κατὰ τὴν κατάσχεσιν ἀντὶ δραχμῶν 100000. Ἐπὶ τῆς εἰρημένης οἰκίας ὑφίστανται πλὴν τῆς ὑπὲρ τοῦ ἐπισπεύδοντος πρώτης ὑποθήκης καὶ ἕτεραι δύο ἐγγραφαί ἤτοι ὑποθήκης ὑπ' ἀριθμὸν δύο ὑπὲρ Νικ. Μήτσιου, κατοίκου Ἀρναίας διὰ δραχμὰς 25500 καὶ προσημείωσις ὑπὲρ Βασίλ. Τσίγγα διὰ δραχμὰς 6000. Ὁ πλειστηριασμὸς οὗτος μετὰ δύο ἀναστολάς, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 217]34 πράξεως τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν ἐπαναλαμβάνεται ἤδη ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἀπαίτησίν του ὡς ἄνω μετὰ τῶν τόκων καὶ τῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει. Πρώτη προσφορὰ ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ ἐπισπεύδοντος τὸ ποσὸν τῶν 25000 δραχμῶν. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείω προσενεγκόντα, συμφώνως τῷ Νόμῳ, ὑποχρεοῦμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, γενησομένου ἄλλως εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμοῦ. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ ἐνεχόμενα καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος δικαιώματα, καὶ οἱ διάφοροι νόμιμοι φόροι βαρύνουσιν τὸν ὑπερθεματιστήν, ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην διὰ τὴν ἐλλιπῆ περιγραφὴν τοῦ ἀκινήτου καὶ τὴν διεκδίκησίν του ὑπὸ τρίτων. Ἐγένετο ἡ παροῦσα μου σήμερον τὴν 18ην δεκάτην ὀγδόην Φεβρουαρίου χιλιοστοῦ ἐνεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους 1935 ἡμέραν Δευτέραν ἐν Πολυγύρῳ καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἀποστόλου Νικολ. Μπακρατσὰ καὶ ὑπογράφεται ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου πρὸς βεβαίωσιν.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πολυγύρου

(Τ.Σ.) ΑΡΙΣΤ. ΤΣΑΝΑΚΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΚΟΥΛΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΜΕΓΑΡΟΝ ΖΕΝΙΘ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΜΑΣ

ΟΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ὑποσχεθήκαμε νὰ δώσουμε σὲ σύντομες περιλήψεις—ἢ ὁλόκληρες—τὶς διαλέξεις τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Γυμνασίου μας γιὰ τὰ δημοτικὰ Τραγούδια.

Προχθὲς λόγῳ πληθώρας ἐπικαίρου ὕλης δὲν κρατήσαμε τὴν ὑπόσχεσή μας αὐτή.

Σήμερα ὅμως ἀρχίζουμε ἀπὸ τὴν ὡραία πραγματεία τοῦ μαθητῆ τῆς ΣΤ' τάξης Μεργούπη. «Τὰ ἱστορικὰ δημοτικὰ τραγούδια».

Δημοσιεύοντες σὲ σειρὰ φύλλων μας τὶς ὡραῖες αὐτὲς διαλέξεις τῶν μαθητῶν, προσφέρουμε, θαρροῦμε, μιὰ δικαίωση καὶ μιὰ ἀναγνώριση στὴν ἀξιότιμη προσπάθεια τῶν καλῶν μαθητῶν, ἀλλὰ καὶ μιὰ θετικὴ ἐκπολιτιστικὴ ὑπηρεσία στὸ λαό, γνωρίζοντάς του τὴν ἀξία τῶν τραγουδιῶν του—τὴν πλούσια καὶ ἀστείρευτη αὐτὴ πηγὴ παντὸς Ἑλληνικοῦ ἰδανικοῦ.

Ἀλλὰ καὶ φιλοδοξοῦμε νὰ κεντρίσουμε τὴν ἅμιλλα μεταξὺ τῶν μαθητῶν γιὰ καινούργιους παρόμοιους στίβους.

Ἡ πραγματεία τοῦ μαθητῆ Μεργούπη: «Ἱστορικὰ Δημοτικὰ Τραγούδια».

Ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ τῶν μνημείων τοῦ λόγου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, κατέχουν τὰ Δ. Τ. Ὄχι μόνον ὡς συγκινοῦντα τὴν ψυχὴν διὰ τὸ κάλος, τὴν ἀβίαστον λεπτότητα, τὴν πρωτοτυπίαν, τὴν φραστικὴν δύναμιν καὶ ἐνάργειαν, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀκριβέστερον παντὸς ἄλλου δημιουργήματος τοῦ λαοῦ παρουσιάζοντα τὸν χαρακτῆρα καὶ ἀγνώστους λεπτομερείας τοῦ Ἔθνους. Εἰς τὰ τραγούδια καὶ τὰς παραδόσεις ὁ ἐθνικὸς χαρακτὴρ ἀποτυποῦται ἀκίβδηλος ἀντιθέτως πρὸς τὰς παροιμίας καὶ τοὺς μύθους.

Ἡ Δημ. Ποίησις ἕνεκα τούτου εἶναι ἡ ἀσφαλεστάτη πηγὴ καὶ τὸ στερεώτατον θεμέλιον πάσης δημιουργίας τῆς ἑλληνικῆς τέχνης.

Ἐν σπουδαῖον εἶδος τῶν Δημ. Τραγουδιῶν εἶναι καὶ τὰ ἱστορ. δημ. τραγούδια. Λέγοντες ἱστορ. Δημ. Τραγ. ἐννοοῦμεν ἄσματα ἐκπηγάσαντα ἀμέσως ἐξ ἱστορικῶν γεγονότων καὶ προωρισμένα νὰ τραγουδοῦνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Τὰ ἱστορ. τραγ. ἔχουν χαρακτῆρα διηγηματικόν.

Τὰ παλαιότερα ἐκ τῶν τραγουδιῶν τούτων ἔχουν ὑπόθεσιν τὴν ἅλωσιν πόλεων ἢ τὴν καταστροφὴν χωριῶν. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἀρχίζουν συνήθως, μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ χρόνου καθ' ὃν συνέβη τὸ ἐξιστορούμενον γεγονός.

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτου τὰ ἱστ. δημ. τ αγ. ὡς ἄλλως τε καθίσταται φανερὸν ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεώς των, συντίθενται ἢ ταυτοχρόνως μὲ τὴν συντέλεσιν τοῦ ἐξυμνουμένου γεγονότος, ἢ ὀλίγον μετ' αὐτήν. Συνεπῶς ἀποτελοῦν ταῦτα λαμπρὰν συμβολὴν διὰ τὴν ἱστορικὴν ζωὴν τοῦ νεωτέρου ἑλληνισμοῦ.

Ὑπὸ τὴν ἔποψιν δὲ ταύτην ἀποτελοῦν πνευματικὰ μνημεῖα πολύτιμα.

Ὅταν ὅμως ἐξεπληρώθη εἰς τὴν ὑποδουλωθεῖσαν χώραν ὁ πόθος τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεφάνησαν ἄνδρες πολεμικοὶ καὶ περιφρονηταὶ τῆς δυνάμεως τοῦ κυριάρχου, τότε θέμα τῶν ἱστ. τραγ., ἐγένοντο καὶ τὰ κατορθώματα αὐτῶν.

Ἡ ποίησις ὅμως αὐτὴ ἤρχισεν σὺν τῷ χρόνῳ νὰ περιλαμβάνῃ στὴν περιοχήν της καὶ γεγονότα μὴ πολεμικά, ἀλλ' ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν ζωὴν μιᾶς χώρας, ὡς μεγάλας καταστροφάς, ἐπιδρομὰς πειραιῶν, λιμοκτονίας κλπ.

Ἐνίοτε ἐπίσης ἱστορικὰ τραγούδια περιγράφουν διάφορα τοπικὰ ἀτυχήματα, θεομηνίας, ἐπιδημίας, σεισμοὺς κτλ.

Τοιοῦτον εἶναι τὸ τῆς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ καταστραφείσης Ἱερισσοῦ:

Μεγάλη Παναγία στὰ μαῦρα νὰ (ντυθῆς
Στὰς 26 Σεπτεμβρίου σεισμὸ μὴ (θυμηθῆς
Ἡ Ἱερισσὸς ἀπέθανε μὲ τὸ σεισμὸ (ποὺ ἔγινε

Ἡ ἐπέκτασις αὕτη τοῦ ἱστ. τραγ. εἰς γεγονότα μὴ ἱστορικὰ διατηρεῖται ἀκόμη, φθάνουσα μέχρι τῆς πολιτικῆς καὶ στενοκομματικῆς ζωῆς τῆς χώρας.

Εὐνόητον ὅτι μὲ τὴν τοιαύτην τροπὴν τὸ ἱ. τ. ἔχασε τὴν λογοτεχνικήν του δύναμιν καὶ κατήντησε ἁπλῆ ἀφήγησις γεγονότων διὰ στίχων.

Καὶ γενικῶς παρατηροῦμεν ὅτι τὰ νεώτερα ἱστορ. τραγ. ἔχουν πολὺ μικρὰ λογοτεχνικὰ χαρίσματα ἀπὸ τὰ παλαιότερα.

Εἰς πολλὰ δὲ ἐκ τῶν παλαιῶν ἐκείνων ἱστορ. τραγουδιῶν, διαφαίνεται ὁ πατριωτισμὸς ἐκεῖνος ὅστις δύναται νὰ ὀνομασθῇ Χριστιανικός. Ὁ Χ. οὗτος πατριωτισμὸς ἐξεδηλώθη ζωηρῶς εἰς τὰ ἱστ. τραγ. τὰ συντεθέντα κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Κων]πόλεως.

Ἱστορικὰ τραγούδια τῆς μετοβυζαντινῆς ἐποχῆς ὑπάρχουν πολλά. Καθὼς εἶναι τὰ θρηνοῦντα τὴν ἅλωσιν τῆς Κων]πόλεως καὶ τὸν θάνατον τοῦ αὐτοκράτορος, τὴν συμφορὰν τῆς Κρήτης τὴν ἅλωσιν τῆς Τραπεζοῦντος κλπ. Τὸ ἀρχαιότατον ἐκ τῶν τραγουδιῶν τούτων εἶναι τὸ τῆς δηώσεως τῆς Ἀδριανουπόλεως.

Ἐξέχουσαν θέσιν μεταξὺ ὅλων τῶν ἱστορικῶν τραγουδιῶν κατέχουν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἅλωσιν τῆς Κων]πόλεως. Γεγονὸς τοῦ ὁποίου τὴν δραματικότητα ἐθρήνησεν ὁ ἑλληνισμὸς μὲ βαθεῖαν ἐπίγνωσιν τῆς ὑπερτάτης σημασίας του.

Ἐκ τῶν τοιούτων δὲ τραγουδιῶν τὸ ἐκφραστικώτερον εἶναι «ὁ θρῆνος τῆς Πόλης» (ἀπαγγελλομένη ἡ μαθήτρια Ε' Ροξάνη Σταμνά).

Τὸ ἄσμα τοῦτο διακρίνεται διὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθείας ἁπλότητος καὶ παρασιατικότητος διὰ τὰ συναισθήματα ἐγκαρτερήσεως πρὸς τὰ μεγάλα ἐθνικὰ δεινὰ καὶ διὰ τὴν βαθεῖαν ἐλπίδα ἐλευθερίας καὶ ἀνορθώσεως.

Εἶναι δὲ ἀληθῶς ἄξιον θαυμασμοῦ ὅτι τὰ τῆς ἁλώσεως ἄσματα ἐγεννήθησαν καθ' ὃν χρόνον τὸ ἔθνος ἐφαίνετο ἀπωλέσαν τὰ πάντα πεσούσης τῆς Κων]πόλεως καὶ μὴ ὑπαρχούσης παρηγορητικῆς ἐλπίδος.

Ἐπίσης πάρα πολλὰ εἶναι τὰ ἱστορικὰ τραγούδια τῆς ἐπαναστάσεως. Ὅπως εἶναι τὸ τῆς Δέσπως εἰς τὸ ὁποῖον διαφαίνεται ὁ ἡρωϊσμὸς τῆς Σουλιωτοπούλας αὐτῆς ποὺ προτίμησε τὸν θάνατον τῆς οἰκογενείας της παρὰ τὴν παράδοσιν εἰς τοὺς ἐχθρούς. Συγκινητικώτατον εἶναι διὰ τὰ περιγραφόμενα τὸ τῆς παραδόσεως τῆς Πάργας εἰς τοὺς Τούρκους. (ἀπαγγέλλει ὁ μαθητὴς Παργα.)

Θλιβερὸν ἅμα καὶ ἡρωϊκὸν εἶναι τὸ τοῦ σουβλίσματος τοῦ Διάκου, τῆς καταστροφῆς τοῦ Δράμαλη, τῆς ἐλευθερώσεως τῆς Τριπολιτσᾶς. Σιὸ ὁποῖον διακρίνομεν τὸ ἀνδρισμὸν τῶν ἐπαναστατῶν, τὸ ἡρωϊκίνδυνον θάρρος των, τὸν πόνον γιὰ τοὺς σφαζομένους ἀδελφοὺς καὶ τὸ μῖσος κατὰ τῶν Τούρκων.

Ἐπίσης ὡροῖον καὶ συγκινητικοῦ περιεχομένου εἶναι τὸ ἱστορικὸν τραγοῦδι τῆς Κυρᾶς Φροσύνης εἰς τὸ ὁποῖον φαίνεται ἡ ἀπάνθρωπος στάσις τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ καὶ ἡ εὐσπλαχνία τοῦ λαοῦ πρὸς τὰς πνιγείσας.

Πλῆθος ἀκόμη ἱστ. τραγ. ὑπάρχει, ἀναφερομένων εἰς τοὺς Κολοκοτρωναίους καὶ εἰς τὰς διαφόρους ***φάσεις τῆς ἐπαναστάσεως.***

Ὅλα γενικῶς τὰ ἱστορικὰ τραγούδια ἐγεννήθησαν μαζὶ μὲ τὰς μεγάλας συμφορὰς ἢ τὰς ἀπροσδοκήτους εὐτυχίας, ὁπόταν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀνθρώπου γεννῶνται πάθη σφοδρὰ τὰ ὁποῖα εἰς ἐξαιρετικὴν περίστασιν ἐξωτερικεύει μὲ τὰ τραγούδια, εἰς τὰ ὁποῖα διακρίνομεν ὑπερεχείλισιν προσωπικῶν συναισθημάτων καὶ εἰλικρινῆ ἐκδήλωσιν τοῦ πάθους καὶ τοῦ πόνου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ δύνομις καὶ ἐνέργεια τῶν πραγμάτων ἀναπληροῖ τὴν ἐλλείπουσαν τέχνην.

Ἀπέναντι δὲ τόσον τοῦ ψυχικοῦ ὅσον καὶ τοῦ ποιητικοῦ ὕψους τὸ ὁποῖον ἐγκλείεται εἰς τὴν βαθεῖαν ἁπλότητα τῶν τραγουδιῶν αὐτῶν, ὅλη ἡ τέχνη πολλῶν λογίων, γραψάντων θρήνους εἴτε τῆς ἁλώσεως εἴτε ἄλλων γεγονότων, φαίνεται ψυχρὰ καὶ ἄνευ πραγματικῆς συγκινήσεως.

Τοιαῦτα δημιουργήματα ὡς τὰ ἱστορικὰ δημοτικὰ τραγούδια, ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ ἐπιζήσουν ἐπὶ γενεὰς ὁλοκλήρους ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μεταδιδόμενα, νὰ συγκινοῦν τὰς ψυχὰς διὰ τὸ ἐξαιρετικὸν μεγαλεῖον, καὶ νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἕνα ἀκόμη στήριγμα διὰ τὴν στήριξιν τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἀνέκαθεν ἐστάθη εἰς τὰς πρώτας ἐπάλξεις τῆς ἐκπολιτιστικῆς ἁμίλλης ὅλων τῶν ἐθνῶν, προικίσασα τὸν κόσμον μὲ τὰς ἀθανάτους ἐκπολιτιστικὰς ἰδέας τόσων καὶ τόσων σοφῶν καὶ διανοουμένων.

Ἡ ἰδία πάλιν Ἑλλάς, συνεχίζουσα τὴν θεόπεμπτον ἐκπολιτιστικήν της πρωτοπορείαν, καὶ θεωρηθεῖσα καθυστερημένη κατὰ τὰς τελευταίας ἑκατονταετηρίδας τῶν περισπασμῶν καὶ τῶν ἀγώνων της διὰ τὴν ἐθνικήν της ἀποκατάστασιν, ἔρχεται σήμερον μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα νὰ διεκδικήσῃ εἰς τὸν στῖβον τῆς παγκοσμίου πνευματικῆς ἁμίλλης, τὰ πρωτεῖα εἰς τὴν δημοτικὴν ποίησίν της, τὴν ὁποίαν οὔτε μεγάλοι ποιηταὶ δύνανται νὰ δημιουργήσουν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΧΑΡΑΞΙΝ ΤΗΣ ΟΔΟΥ ΔΟΥΜΠΙΩΝ

Συγκοινωνία λέξις συνήθης καὶ ὅμως οὐδεὶς τῶν ἁρμοδίων κατὰ τὸ παρελθὸν ἐσκέφθη νὰ τὴν συνδυάσῃ μὲ τὸ χωριό μας.

Ἀπὸ τῆς καθιερώσεως τῆς προσωπικῆς ἐργασίας καὶ πρὸς καλλιτέραν διάθεσιν ταύτης πολλάκις ἠτησάμεθα τὴν ἔλευσιν μηχανικοῦ διὰ τὴν χάραξιν ἁμαξιτῆς ὁδοῦ πρὸς Ἀνθεμοῦντα ὡς μόνης ἐξυπηρετούσης τόσον τὰ χωρία Δουμπιὰ καὶ Σανὰ ὅσον καὶ τὰ κατὰ σειρὰν μέχρι Παλαιοχώρας τοιαῦτα δεδομένου ὅτι ἡ ὑπὸ κατασκευὴν Ἁγ. Προδρόμου—Ριζῶν δὲν εἶχε χαραχθῆ τότε. Δυστυχῶς ὅμως οὐδεμία προσοχὴ ἐδίδετο παρὰ τῶν ἁρμοδίων.

Κατ' ἀνάγκην κατεσκευάσαμεν ἁμαξητὴν ὁδὸν πρὸς Καλαμωτοῦν ὡς μὴ χρήζουσαν μηχανικῶν γνώσεων διὰ τῆς ὁποίας συγκοινωνήσαμεν μὲ Βόλβην, Λουτρά, Ν. Ἀπολλωνίαν καὶ Θεσσαλονίκην ἀλλὰ μέσον Λαγκαδᾶ, μὲ διπλασίαν ἀπόστασιν καὶ μόνον κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον.

Ἡ ἀτυχία μας ὅμως σταματᾶ. Εἰς τὴν πρώτην αἴτησιν τοῦ προέδρου τῆς κοινότητος, ὁ κ. Νομάρχης πραγματικὸς ἐκπρόπωπος τοῦ κράτους καὶ ἄνθρωπος μὲ θέλησιν καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν εὐημερίαν τοῦ Νομοῦ του, διέταξεν ἀμέσως τὴν χάραξιν τῆς ὁδοῦ Δουμπιῶν—Ἀνθεμοῦντος ἥτις παρὰ τὸ ἀνώμαλον τοῦ ἐδάφους μὲ τὴν εὐσυνειδισίαν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἐργοδηγοῦ τῆς Μ.Υ.Κ. κ. Κων. Ρέντζου συνετελέσθη.

Κατενθουσιασμένοι οἱ κάτοικοι Δουμπιῶν εὐχαριστοῦν τὸν κ. Νομάρχην καὶ τὸν κ. Ρέντζον διὰ τὴν πολύτιμον ταύτην ὑπηρεσίαν.

Καὶ μένει ἤδη ἡ ἐργασία τὴν ὁποίαν οἱ Δουμπιῶται θὰ διαθέσουν ἐφ' ὅσον δὲν ἀπαιτοῦνται τεχνικὰ ἔργα.

Αἱ ἐλλείψει συγκοινωνίας ἐπισυμβάσαι ἄδικαι θνησιμότητες καὶ ἡ ἀφάνεια εἰς ἣν εἶχε περιπέσει κατὰ τὸ παρελθὸν τὸ τόσο πεφημισμένο καπνοπαραγωγικὸ χωρίον μας ἡ μὴ ἐκμετάλλευσις ἐπὶ τόσα ἔτη τοῦ ἀποδειχθέντος ὡς ἀνωτέρου ὅλων μεταλλικοῦ ὕδατος μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ μὴ φεισθῶμεν κόπων καὶ δαπανῶν. Θὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ταχυτέραν κατασκευὴν τῆς ἀρτηρίας ταύτης τόσον πρὸς ὄφελός μας, ὅσον καὶ πρὸς κοινὸν τῆς Χαλκιδικῆς, τοιοῦτον διότι δι' αὐτῆς καὶ μόνον θὰ συνδεθῶσι τὰ δύο τμήματα τῆς Χαλκιδικῆς.

Ἡ προσπάθειά μας αὕτη ὡς ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν συμπλήρωσιν ἑνὸς σπουδαίου κενοῦ διὰ τὴν Χαλκιδικὴν ἃς ἐλπίσωμεν ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν καὶ ἐνίσχυσιν τοῦ ἐπαρχιακοῦ ταμείου καὶ τοῦ κράτους.

Δουμπιὰ 15]2]35

ΖΑΦ. Χ. ΤΣΙΑΡΑΠΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Χρ. Ἀκριβόπουλον Ριζᾶ. Ἡ ἀνταπόκρισίς σας καθυστερήσασα ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐπίκαιρος. Περιμένομεν ἀνταπόκρισίν σας γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος.

κ. Γ. Γάκην Καρυάς. Ἐὰν ἔχετε τίποτε συγκεκριμένα ἐναντίον τῆς ἑταιρείας, καταγγείλατέ τα ἔνυπογράφως τὰ ὁποῖα εὐχαρίστως θὰ δημοσιεύσωμεν. Ἡμεῖς ὅ,τι ἠμπορούσαμεν νὰ καταγγείλωμεν ἐναντίον αὐτῆς τὰ ἐδημοσιεύσαμεν.

κ. Ἰωάν. Κοντὸν Μαντοῦδι-Χαλκίδος. Εὐθὺς ὡς ἐλάβομεν τὴν πρώτην ἐπιστολήν σας ἐνεγράφητε εἰς τὸν κατάλογον καὶ ἀποστέλετε ἀνελειπῶς.

κ. Α. Ἀβράμην Ἅγ. Πρόδρομον. Ὁμοίαν ἀνταπόκρισιν δημοσιεύωμεν εἰς σημερινὸν φύλλον μας.

κ. Χρ. Ζαρκαδὰν Μαλτεπέ. Σᾶς ἐγράψαμεν ταχυδρομικῶς.

κ. κ. Τ-Ξ. Γιοζέπαν Γομάτι, Νικόλ. Κατσίκιν λοχαγὸν Θεσσαλονίκην. Χαϊδευτὸν Λαγογιάννην Μ. Παναγίαν, Χρ. Ζαρκαδὰν Μαλτεπὲ καὶ ἱερ. Φιλάρετον Ἱερὰν Μονὴ Λαύρας.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν 17ην Φεβρουαρίου ἐτελέσθησαν ἐν Θεσσαλονίκῃ οἱ γάμοι τοῦ ἐκ Συκιᾶς

κ. ΝΙΚΟΛ. ΚΑΤΣΙΚΗ

Λοχαγοῦ Διαχειρίσεως

Μετὰ τῆς Δος

ΦΑΝΟΥΛΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ ταγματάρχης ἐν ἀποστρατείᾳ συμπολίτης μας κ. Γεώργ. Παπαδόπουλος.

Εἰς τὸν τελέσαντα προχθὲς τοὺς γάμους του φίλον μας

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΠΙΣΤΟΛΑΝ

Μετὰ τῆς Δος

ΑΝΝΕΤΑΣ ΤΖΙΒΟΥΡΤΖΗ

Εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον καὶ ἀνέφελον.

Οἱ φίλοι

Γιάννης, Λευθέρης, Δημητρὸς

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος Κοιν. Ἀμμουλιανῆς διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1935 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9—12 π. μ ἐν Ἀμμουλιανῇ καὶ ἐν τῷ κοινοτικῷ καταστήματι ἐνεργηθήσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν 8500 ὀκ. περίπου ἐλαιπυρῆνος τῆς Κοινότητος συμφώνως τοῖς ὅροις τῆ ὑπ' ἀριθ' 96 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ὡς οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν προσερχόμενοι ἐν Πολυγύρῳ μὲν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νομαρχίας ἐν Ἀμμουλιανῇ δὲ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Κοινότητος.

Ἀπαραίτητος τυγχάνει ἡ προσκόμησις γραμματίου καταθέσεως ἐν τῷ ταμείῳ Ἀρναίας λόγῳ ἐγγυήσεως δραχ. 5000.

Ἐν Ἀμμουλιανῇ τῇ 10]2]35

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος

(Τ. Σ.) Ε. ΒΑΡΥΤΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΣΑΡΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 2ας σελίδος)

νας διὰ τὴν κατάστασιν αὐτὴν τὴν μαύρην; Δὲν φέρετε εὐθύνας ὡς ὑπηρεσία τοὐλάχιστον; Εἴμεθα νομοταγεῖς, εἴμεθα εὐπειθεῖς εἰς κάθε ἐκπολιτιστικὴν κίνησιν καὶ ἰδέαν ***Σεῖς*** ὅμως σὰν νὰ μᾶς λέτε «καθῆστε στ' αὐγά σας· τὸ γιαοῦρτι δὲν εἶναι γιὰ τα μοῦτρα σας!» μὲ τὴν ἀδιαφορίαν σας, μὲ τὴν ἀδράνειάν σας, μὲ τὴν οιγήν σας.

Κύριοι πολιτευταὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου στρέψετε τὴν προσοχήν σας. Ἡ ὑποστήριξίς μας θὰ εἶναι ἀμέριστος. Ἐπιζητοῦμεν τὴν ἄμεσον κατασκευὴν τῶν ὅσων ἔχει ἀναλάβει ἢ τὴν ἄμεσον ἀπομάκρυνσίν του. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ πράξωμεν κάτι μόνοι μας. Ἔχει σχηματισθῆ γνώμη ὅτι τὰ ὡς ἄνω χρήματα κατεφαγώθησαν ἀπὸ τὸν ἐργολάβον διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν τι ἄλλο, χωρὶς νὰ ἔχει σκοπὸν οὗτος νὰ κάμῃ ὅσα ὑποχρεοῦται. Φαίνεται δὲ ὅτι ἐπικροτεῖ καὶ τὴν συνεχιζομένην τακτικήν του ἡ Ὑπηρεσία Σχολ. Κτιρίων ἀφίνουσα αὐτὸν ἀπαρατήρητον καὶ παρορῶσα συγχρόνως τὰ συμφέροντα ἡμῶν χάριν τῶν συμφερόντων τοῦ ἐργολάβου.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ κ. ΠΡΩΓΟΥ

ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΥΠΕΡ ΑΥΤΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ 22.—Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδέχθη προχθὲς εἰς μακρὰν ἀκρόασιν τὸν βουλευτὴν Χαλκιδικῆς κ. Βασιλικόν, παρὰ τοῦ ὁποίου ἐζήτησε πληροφορίας περὶ τῶν ζημιῶν ἐκ τῶν προχθεσινῶν σεισμῶν καθὼς καὶ διὰ τὰ λοιπὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς ἀνοικοδομήσεως.

Ὁ κ. Βασιλικὸς ἐξέθεσεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅτι ἐκ τῆς ἐπικοινωνίας του μετὰ τοῦ νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Θεοδοσίου ἐπληροφορήθη, ὅτι εὐτυχῶς αἱ ἐκ τῶν σεισμῶν ζημίαι δὲν εἶνε τοιαύτης ἐκτάσεως οἵαν τὴν παρέστησαν τὰ πρῶτα δημοσιογραφικὰ τηλεγραφήματα, πάντως ὅμως ἐτόνισε, δέον νὰ ληφθοῦν μέτρα περιθάλψεως διὰ τοὺς εἰς τὸ ὕπαιθρον διαμένοντας σεισμοπαθεῖς.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνοικοδόμησιν ὁ κ. Βασιλικὸς ἀνέφερεν ὅτι μολονότι τὸ ζήτημα τοῦτο περιβάλλεται μὲ ὅλον τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον τόσον τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Ράλλη ὅσον καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Κύρκου, καθὼς καὶ τῶν τεχνικῶν καὶ διοικητικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Γ. Δ. δὲν ἔχει προωθηθῆ ἱκανοποιητικῶς καὶ ἕνεκα διαφόρων ἄλλων αἰτίων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς λόγῳ τοῦ προκριθέντος συστήματος αὐτοστεγάσεως, τὸ ὁποῖον μὲ ὅλα τὰ πλεονεκτήματα ἅτινα ἔχει, συνεπάγεται καὶ ποίαν τινὰ βραδυτητα περὶ τὴν ἐκτέλεσιν. Ἐξέθεσεν ἐν συνεχείᾳ ὅτι ἤδη ὑπάρχει ὅλη ἡ προπαρασκευαστικὴ ἐργασία εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἀνοικοδόμησις νὰ προχωρήσῃ μὲ ρυθμὸν γοργόν. Ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἡ ἀναγραφὴ εἰς τὸν προϋπολογισμὸν νέας χρήσεως γενναίας πιστώσεως διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς σεισμοπλήκτου περιοχῆς, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπικαλέσθη τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ ὑπουργῷ τῶν Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. Βασιλικὸς ὑπέβαλεν εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην μακρὸν ὑπόμνημα ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκθέτει ὅλα τὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς τῶν ὁποίων ἡ λύσις ἐπείγει.

Ὁ κ. Προθυπουργὸς ἐξεδήλωσε καὶ πάλιν ὅλον τὸ γνωστὸν ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπιδεικνύει πάντοτε διὰ τὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς καὶ συνέστησεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους ὑπουργοὺς νὰ ἐξετάσουν μετὰ πάσης εὐμενείας τὰ ἐπείγοντα ζητήματα καὶ κατοβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ταχυτέραν ἐπίλυσίν των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νέαν πίστωσιν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διεβεβαίωσε τὸν κ. Βασιλικὸν ὅτι θὰ φροντίσῃ ὁ ἴδιος νὰ εἶναι ἐπαρκεσιάτη.

Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὴν ἐνταῦθα παραμονήν τοῦ ὁ κ. Βασιλικὸς ἐπέτυχε τὴν παροχὴν νέων πιστώσεων μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ 700.000 δρχ. διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Παλαιοχωρίου, Μ. Παναγίας, Ἁγ. Δημητρίου ὡς καὶ ἑτέρων 200 000 δραχ. διὰ τὴν διατήρησιν καὶ κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Προδρόμου—Μαραθούσης.

Ἐπίσης 200.000 δραχ. διὰ τὴν ὕδευσιν τῆς Μαραθούσης, 50.000 διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ σχολικοῦ κτιρίου Δουμπιῶν καὶ ἑτέρων 25.000 διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ σχολικοῦ κτιρίου Συκιᾶς.

Ἐπίσης ἐπέτυχε πίστωσιν 250.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν νέων μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων εἰς διαφόρους κοινότητας τῆς Χαλκιδικῆς βάσει μελετῶν συνταχθεισῶν ὑπὸ τῆς μηχανικῆς ὑπηρεσίας κοινοτήτων πρωτοβουλίᾳ τοῦ νομάρχου κ. Θεοδοσίου.

Ὡσαύτως ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν ὑπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας πίστωσιν διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὁδῶν 1] Πολυγύρου—Ἁγ. Νικολάου, 2] Ἀρναίας—Ἱερισσοῦ, 3] Ν. Καλλικρατείας—Ν. Μουδανιῶν—Βάλτης καθὼς καὶ τοιαύτην διὰ τὴν τομὴν τοῦ ἰσθμοῦ Κωσσάνδρας ἡ μελέτη τῆς ὁποίας κατηρτισθεῖσα παρὰ τοῦ κ. Παπανικολάου ἔχει ὑποβληθῆ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας.

Ἐζήτησεν ἐπίσης ὁ κ. Βασιλικὸς ἀπὸ τὸν ὑφυπουργὸν τῆς Συγκοινωνίας κ. Ντίνον Τσαλδάρην τὴν προαγωγὴν τῶν γραφείων Τ. Τ. Τ. Πολυγύρου, Βάλτης, Ἱερισσοῦ.

Εἰς τὸν ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Χέλμην ὁ κ. Βασιλικὸς ἀνέπτυξε τοὺς ὅλως ἐξαιρετικοὺς λόγους οἵτινες ὑπαγορεύουν νὰ ἐπιτραπῇ ἐν Χαλκιδικῇ ἐπὶ 5θήμερον ἀτελὴς ἀπόσταξις κουμάρων καὶ ὑπολειμμάτων μέλιτος κατὰ τὴν α΄ 10ήμερον τοῦ Μαρτίου.

Ὡσαύτως ὁ κ. Βασιλικὸς ἀνέπτυξεν εἰς τὸν κ. Χατζῆσκον, ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ διορισθοῦν ὅλοι οἱ ὑπὸ τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου Χαλκιδικῆς προταθέντες δημοδιδάσκαλοι, νὰ προαχθοῦν ὅλα τὰ προταθέντα σχολεῖα καὶ ἱδρυθοῦν μονοτάξια εἰς ὅσα χωρία στεροῦνται τοιούτων.

Ὁ κ. Βασιλικός, ὁμιλῶν διὰ τὴν θερμὴν ὑποδοχὴν ἧς τυγχάνουν ἑκάστοτε τὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς ἐξέφρασε τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του διὰ τὰ πρακτικὰ ἀποτελέσματα τοῦ τελευταίου εἰς Ἀθήνας ταξειδίου του καὶ ἐτόνισεν ὅτι ἡ ἐπιτυχὴς ἐπίλυσις οὐτῶν καὶ ἡ ἐν γένει προθυμία ὅλων εἰς τὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν συμβολὴν καὶ πολύτιμον συνδρομὴν ἰδιαιτέρως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κ. Π. Ράλλη καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας κ. Κύρκου, οἵτινες μετὰ πραγματικῆς στοργῆς περιβάλλουν πάντοτε τὰ ζητήματα τῆς ἐπαρχίας.

ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΧΑΛΚΗΣ

ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ 1.500.000 ΔΙΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΚΤΙΡΙΑ

Κατόπιν ὑποδείξεως τοῦ Νομάρχου Χαλκιδικῆς κ. Θεοδοσίου καὶ ἐνεργειῶν τοῦ βουλευτοῦ Χαλκιδικῆς κ. Βασιλικοῦ ἐνεκρίθη πίστωσις 1.500.000 δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἐπισκευὴν σχολικῶν κτιρίων εἰς τὰ κάτωθι χωρία τῆς Χαλκιδικῆς.

—Α΄ Ἔργα ὧν ἡ ἐκτέλεσις ἤρξατο.

1) Ν. Ἀπολλωνίας δαπάνη δραχ. 50 χιλ 2) Ἁγ. Νικολάου 50 χιλ 3) Νέων Ρόδων 50 χιλ. 4) Ἀρναίας 100 χιλ. 5) Ν. Συλλάτων 50 χιλ. 6) Ν. Φωκαίας 50 χιλ. 7) Ἁγίου Παύλου Καλλικρατείας 50 χιλ 8) Ἁγ. Προδρόμου 50 χιλ, 9) Ν. Γωνιᾶς 25 χιλ.

—Β΄ Ἔργα ὧν γίνεται ἔναρξις.

1) Ἀπολλωνίας 50 χιλ.

—Γ΄ Ἔργα ὧν ἐνεκρίθησαν αἱ μελέται (πρὸς δημοπράτησιν)

1) Ν. Τρίγλιας 50 χιλ. 2) Ρωσσικοῦ Κασσάνδας 50 χιλ. 3) Ν. Μαρμαρᾶ 50 χιλ. 4) Πορταριᾶς 40 χιλ.

—Καταρτίζονται μελέται διὰ τὰ ἑξῆς 1) Γεροπλατάνου 50 χιλ. 2) Ριζῶν 40 χιλ. 3) Ἁγ. Μάμαντος 50 χιλ. 4) Βραστῶν 50. χιλ. 5) Ταξιάρχου 50 χιλ. 6) Βάββου 25 χιλ 7) Ἀνθεμοῦντος 50 χιλ. 8) Νέων Φλογητῶν 50 χιλ. 9) Καρκάρας 85 χιλ. 10) Μυρισφύτου 50 χιλ. 11) Μεταφορφώσεως 50 χιλ.

Ἀπομένουσι τὰ σχολεῖα Πετροκεράτου (50.000) Κρήμνης (50000) καὶ Ὀλυμπιάδος (50.000) διά τὰ ὁποῖα θὰ ληφθῇ μέριμνα κατὰ τὸ ἐρχόμενον οἰκονομικὸν ἔτος.

Παρὰ τῆς Νομαρχίας ἐχορηγήθη πίστωσις 8000 δραχ. διὰ τὴν περίφραξιν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν κοινότητα Κρήμνης.

ΕΚΛΟΓΗ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

ΛΑΪΚΟΥ ΠΟΛ. ΣΥΛΛΟΓΟΥ Μ. ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τὴν 3ην Φεβρουαρίου πρὸς ἀνάδειξιν προεδρείου τοῦ Λαϊκοῦ Πολιτικοῦ Συλλόγου Μεγάλης Παναγίας ἐξελέγησαν οἱ ἑξῆς:

1) Βασίλειος - Ἀ. Θερμασώνης 2) Μιχαὴλ Ἀν. Καραντώνης, 3) Γεώργιος Π. Σαμαρᾶς, 4) Βασίλειος Ν. Καραβασιλικὸς, 5) Ἰωάννης Χ Καραχρήστου, καὶ 6) Ἄγγελος Γ. Τζιάντζιος.

Γενομένης δὲ ἐκλογῆς προέδρου, καὶ λοιπῶν ἐξελέγησαν ὡς ἑξῆς. 1] Μιχαὴλ Α. Καραντώνης πρόεδρος, 2] Βασίλειος Α. Θερμασώνης ἀντιπρόεδρος, 3] Βασίλειος Καραβασιλικὸς γραμματεὺς, 4] Ἄγγελος Τζιάντζιος ταμίας καὶ οἱ λοιποὶ μέλη.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας Ρωσσικοῦ Κασσάνδρας διακηρύττει ὅτι:

Τὴν 10ην Μαρτίου 1935, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 π. μ. ἐν Ρωσσικῷ Κασσάνδρας (Ν. Μάλτεπε) καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦΔημοτικοῦ Σχολείου, ἐνεργηθήσεται μυστικὴ μειοδοτικὴ δημοπρασία δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν μὲ ἔκπτωσιν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν εἰς ἀκεραίας μονάδας ἐπὶ τοῦ ἐγκεκριμένου τιμολογίου, διὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου διδακτηρίου τύπου μονοταξίου, συμφώνως τῆς μελέτης καὶ σχεδίῳ τοῦ κ. μηχανικοῦ τῶν Σχολ. κτιρίων.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι δημοσίων ἔργων ἐκπληρώσαντες ἁπάσας τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις των.

Ὡς ἐγγύησις διὰ τὴν συμμετοχὴν

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία Ν. Μαρμαρᾶ προκηρύσσει μυστικὴν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐσωτερικῶν ἐργασιῶν τοῦ 2ταξίου διδακτηρίου Ν. Μαρμαρᾶ τῆς ἐκπαιδευτικῆς περιφερείας Χαλκιδικῆς διὰ προϋπολογισμοῦ ΜΥΣΚ δραχ. 78314.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Νέῳ Μαρμαρᾷ καὶ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Δημ. Σχολείου τὴν 10ην τοῦ μηνὸς Μαρτίου 1935 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 12 π. μ.

Ὡς ἐγγύησις συμμετοχῆς ὡρίσθησαν δραχμαὶ (5000) εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Γίνονται δεκτοὶ ἐργολάβοι Δημ. Ἔργων ἐκπληρώσαντες ἁπάσας τὰς πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις των.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσιν γνῶσιν τῶν ὅρων ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιθεωρήσεως Δημ. Ἐκπαιδ. Χαλκιδικῆς (Πολύγυρον) καὶ ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Δημοτ. Σχολ. Νέου Μαρμαρᾶ, ὅπου εἶναι κατατεθειμένοι οἱ ὅροι τῆς προκηρύξεως.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Σχολ. Ἐφορείας
ΑΛ. ΤΑΟΥΚΤΣΟΓΛΟΥ

των εἰς τὴν δημοπρασίαν ὁρίζεται χρηματικὸν ποσὸν ἐκ δραχμῶν πέντε χιλιάδων (ἀρ 5 000) εἰς γραμμάτιον τοῦ Ταμείου παρακαταθηκῶν καὶ δανείων.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ ἐν Πολυγύρῳ γραφείῳ κ. Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων, γραφείῳ Δημοτικοῦ Σχολ. Ρωσσικοῦ Κασσάνδρας [Μάλτεπε] καὶ τῷ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Σχολ. κτιρίων Γεν. Διοικήσεως Μακεδονίας.

Ὁ πρόεδρος
Σ. ΖΕΠΙΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΑΞΙΑΡΧΗΝ

ΟΤΑΝ ΟΡΓΙΑΖΕΙ Η ΦΟΙΚΙΑ

Κύριε Διευθυντὰ

Μὴ γνωρίζοντες ποῦ ἄλλοῦ νὰ καταφύγωμεν πρὸς ἔκθεσιν δεδικαιολογημένων παραπόνων, καταφεύγομεν εἰς τὴν ἔγκριτον καὶ λίαν φιλόξενον ἐφημερίδα ὑμῶν.

Πρόκειται περὶ τῆς ὄντως τυραννικῆς τακτικῆς ἀνθρώπων, ποὺ θέλουν νὰ καλοῦνται ἐπόπται, εἰς τὸ δημόσιον ἔργον προσωρινῆς λιθοστρώσεως ἐθνικῆς ὁδοῦ Παλαιοκάστρου—Ἀρναίας. Ἂν δὲν ἀπατῶμαι αὐτὸς ποὺ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ καλεῖται ἐπόπτης, ὀνομάζεται Γιῶργος καὶ οἱ ἐπιστάται του Γιωργῆδες, ὅλοι δὲ θαλασσινοί, γι' αὐτὸ τὰ ἔκαμαν καὶ θάλασσα.

Ἄκουσε λοιπὸν φιωχὲ λαέ, γιατὶ ὅ,τι γίνονται καταλογίζονται εἰς βάρος σου καὶ εἰς βάρος τῶν παιδιῶν σου.

Λοιπὸν στὸ φτωχὸ χωριὸ—στὸ Ταξιάρχη—ἔγινε γενικὴ ἐπιστράτευσις ὅλων τῶν κατοίκων μικρῶν καὶ μεγάλων—βέβαια προαιρετική—γιὰ νὰ καταβάλλουν καὶ τὶς τελευταῖες των δυνάμεις γιὰ τὴν ἐπιδιόρθωσι τοῦ δημοσίου δρόμου. Φτωχὸ τὸ χωριὸ ἀπὸ ἔδαφος καλλιεργήσιμο, τὸ ὁποῖον νὰ ἀπασχολῇ καὶ τοὺς κατοίκους, ἠνάγκασεν τούτους γιὰ νὰ μὴν πεθάνουν τὸν ἐξ ἀνείας θάνατον, νὰ πᾶνε σύσσωμοι νὰ ἐργασθοῦν μὲ τὰ εὐτελέστατα μεροκάματα τῶν 15—40 δραχμῶν.

Καὶ ἴδετε τίνι τρόπῳ; Τὰ παιδιὰ καὶ κοριτσάκια ἡλικίας 15—20 ἐτῶν τὸ ἡμερομίσθιόν των 15 δραχ. Τὰ παιδιὰ ἄνω τῆς ἡλικίας αὐτῆς ἀπὸ 15—40. Ἀσφαλῶς δὲ θὰ γεννηθῇ ἡ εὔλογος ἐσωτερικὴ ἐρώτησις εἰς τί ἀπασχολοῦνται οἱ μικροὶ καὶ μεγάλοι; Σᾶς ἀπαντῶμεν ὅτι παίζουν τὰ πετροδάκια.

Ἔχει ἑκάστη καὶ ἕκαστος ἀπὸ ἕνα πανέρι καὶ σκορπίζουν στὰ χωράφια νὰ μαζέψουν πέτρες καὶ νὰ τὶς ρίξουν ἐπὶ τοῦ δημοσίου δρόμου, γιὰ νὰ φύγῃ ὅλη ἡ ἀκαταστασία ποὺ παρουσιάζεται καὶ ἔτσι νὰ κυκλοφοροῦν τὰ αὐτοκίνητα ἀνέτως.

Ἀλλοίμονον στοὺς σωφέρηδες.

Μὲ ὅλα τὰ κρῦα λοιπὸν ἦσαν ὑποχρεωμένοι μικροὶ καὶ μεγάλοι νὰ σηκωθοῦν πολὺ πρωῒ νὰ πάρουν τὰ τρόφιμα—ἄχ καὶ νὰ ξέρατε τί τρόφιμα! καὶ νὰ πάρουν τὴν ἄγουσαν εἰς Παλαιόκαστρον δηλ. πορείαν 2 ὡρῶν. Γυμνά, νηστικά, κακομοιριασμένα σηκώνονται γιὰ νὰ δουλέψουν τὸ δῆθεν 8ωρον μὲ ἀμοιβὴ τὸ ξενατονίζω τῶν 15—40 δραχμῶν.

Ἄχ φτώχεια! Δὲν θάρθῃ ὥρα καλὴ καὶ γιὰ μᾶς; Τεσσαράκοντα δραχμὰς γιὰ τὸν τρανὸ τὸ πανέρι καὶ 15 γιὰ τὸ μικρὸ κοριτσι, ποὺ σηκώνει περισσότερες πέτρες.

Καὶ προχωρεῖ τὸ κακό. Ἕνας ἐργάτης ὑπέγραψε ἀπόδειξιν πληρωμῆς ἡμεροκαμάτων πρὸς 40 δραχμάς. Ὁ Γιῶργος λοιπὸν—προσέξατε τὸν ἐπόπτη—ὁρμᾷ ὡς λέων καὶ διατάσσει τὸν ταμία νὰ ὀλιγοστεύσῃ τὸ ἡμερομίσθιον κατὰ 5 δραχμάς. Λοιπὸν τὸ τάλλαρο αὐτὸ σὲ πιανοῦ τσέπη μπῆκε λιθραίως;

Αὐτὸ ἤκουσα, ὅτι ἔγινε εἰς βάρος πολλῶν ἐργατῶν.

Κι' ὕστερα λέμε πῶς ζοῦμε σὲ Δημοκρατικὸ καθεστώ..... Λάθος... Ψέμμα.

Στὴ πραγματικότητα ἔβαλεν ἐπάνω μας τὴ σπάθη τοῦ ἀδίκου, τοῦ πλουσίου, τοῦ ἀτίμου ἀνθρώπου.

Γιὰ μᾶς λοιπὸν τοὺς Ἕλληνας πῆγε περίπατο ***ἡ Κοινωνικὴ Δικαιοσύνη.*** Ἔχομεν ὑπομονήν.

Ὁ ἀδικημένος ἐργάτης
Ταξιάρχης 24-2-35

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πωλεῖται εἰς ἐντόπιον ἢ ξένον ἢ ἐνοικιάζεται διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἐπὶ πενταετίαν ἀρχομένην ἀπὸ τῆς 1ης προσεχοῦς Σεπτεμβρίου 1935 τὸ ἐν Καλάνδρᾳ ἀγρόκτημα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἀποτελούμενον ἐκ παρεκκλησσίου, διωρόφου οἰκήματος, ἀχυρῶνος, σταύλου, ἁλωνίου, φρέατος καὶ τριακοσίων πεντήκοντα μέχρι τετρακοσίων σρεμμάτων γῆς μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγκατεσπαρμένων ἐλαιοδένδρων.

Ἡ πλειοδοσία διενεργηθήσεται ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τῆς ἐν Πολυγύρῳ Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὴν Κυριακὴν 3ην Μαρτίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὅρων τῆς ἐνοικιάσεως τῶν Μοναστηριακῶν ἐν τῷ Κράτει κτημάτων.

Πολύγυρος 20]2]35
Ὁ
Πληρεξούσιος τῶν Πατριαρχείων
† Ὁ Κασσανδρείας Εἰρηναῖος

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΕΞ ΑΓΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Διαψεύδομεν μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον τὰ δημοσιευθέντα ἐν τῇ τοπικῇ ἐφημερίδι «Χαλκιδικὴ» τῆς 17 Φεβρουαρίου ὑπὸ τὸν τίτλον «παντοῦ ὁ ρυθμὸς».

Ὁ ἰατρὸς κ. Δ. Βασιλικοῦ δὲν ἐστάλη ποσῶς ὑπὸ οἱασδήποτε ὑπηρεσίας πρὸς ἐμβολιασμὸν τῶν παιδιῶν μας, ἀλλὰ ἦλθεν ἐνταῦθα ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς Κυριακὰς κατόπιν προσκλήσεως καὶ θερμῆς παρακλήσεως ἡμῶν, μὴ δεχθεὶς οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν ἐκτὸς τῶν ὁδοιπορικῶν του.

Κακοηθέστατον ὁμοίως καὶ τελείως ἀνυπόστατον εἶναι τὸ ἀναγραφὲν ὅτι εἰσέπραττεν ἀνὰ πέντε δραχμὰς δι' ἕκαστον ἐμβολιασμόν.

Νὰ εἶναι βεβαία ἡ «Χαλκιδικὴ», ὅτι μὲ τοιαῦτα δημοσιεύματα ὄχι μόνον δὲν θὰ ἐπιτύχῃ τὸ ἐπιδιωκόμενόν της, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον μάλιστα περιφρόνησιν ἐκ μέρους τῶν Κοινοτήτων θέλει ἀποκτήσει.

Ἅγ. Πρόδρομος τῇ 18-2-35
Γ. ΜΑΥΡΟΣ

ΟΙ ΜΕΛΙΣΣΟΤΡΟΦΟΙ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΖΗΤΟΥΝ ΝΑ ΜΕΙΩΘΗ Ο ΔΗΜΟΤ. ΔΑΣΜΟΣ

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ Μελισσοτροφικοῦ Σρῶν Ἱερισμοῦ Πολυγύρου ἐγένοντο κατὰ ἡματα εἰς τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας παρὰ τῶν Μελισσουργικῶν Ὀργανώσεων Χαλκιδικῆς, ὅπως αὕτη εἰσηγηθῇ εἰς τὸν Δῆμον Θεσσαλονίκης τὴν μείωσιν τοῦ δημοτικοῦ εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ τῶν εἰς Θεσσαλονίκην ἐκ Χαλκιδικῆς εἰσαγομένων μελισσοτροφικῶν προϊόντων (μέλιτος καὶ κηροῦ), ὅστις ἀνέρχεται διὰ μὲν τὸ μέλι εἰς δραχ. 1,10 κατ' ὀκάν, διὰ δὲ τὸν κηρὸν εἰς δραχ. 5,75 κατ' ὀκάν (σημειωτέον ὅτι μέχρι τοῦ 1933 ὁ τοῦ μέλιτος δασμὸς ἀνήρχετο μόνον εἰς 35 λεπτὰ κατ' ὀκὰν καὶ ὁ τοῦ κηροῦ εἰς 3,75)

Ἡ ζητουμένη αὕτη μείωσις τοῦ δημ. δασμοῦ διὰ τὰ εἰς Θεσ]νίκην εἰσαγόμενα ἐκ Χαλκιδικῆς μελισσοτροφικὰ προϊόντα, δὲν πρόκειται, ἀσφαλῶς, νὰ...ζημιώσῃ τὸν Δῆμον Θεσ]νίκης (καθ' ὅτι, ἀσφαλῶς, θέλει αὐξηθῇ ἡ εἰσαγωγὴ καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἰσοφαρισθῇ ἡ ἐκ τῆς μειώσεως αὐτῆς τοῦ Δημοτικοῦ δασμοῦ προερχομένη ἐλάττωσις τῶν Δημ. φόρων Θεσ]νίκης) Θὰ ἐνισχύσῃ δὲ αὕτη σπουδαίως τὴν μελισσοτροφίαν τῆς Χαλκιδικῆς ἐπ' ἀγαθῷ τῆς τε ἰδιωτικῆς καὶ ἐθνικῆς μας οἰκονομίας.

Ἐλπίζομεν, βέβαιοι, ὅτι ὁ κ Ράλλης θὰ ἐνδιαφερθῇ πραγματικὰ διὰ τὸ ζήτημα αὐτό.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Κατατεθέντος τοῦ θεμελίου λίθου ὑπὸ τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Κασσάνδρας Εἰρηναίου, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ τῆς τοιχοποιΐας τοῦ ὑπ' ἀνέγερσιν Νέου Ἐνοριακοῦ Ναοῦ Καρκάρας ἐπὶ τῇ βάσει ἀρχιτεκτονικοῦ σχεδίου, τὴν Κυριακὴν 3ην Μαρτίου 1935 καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφείῳ Καρκάκας.

(Ἡ Ἐκκλ. Ἐπιτροπὴ Καρκάρας)